

Kāpēc palikām
bez svētku
kulminācijas

2. lappusē

Kaķu
draugi
Līvānos

3. lappusē

Preiļu
Sieviešu klubs
iepazīna
kaimiņus

11. lappusē

Līvānieši — piedzīvojumu garšu Indonēzijā meklējot

● Pēc „CIOFF Indonēzija” nacionālās sekcijas vadības ielūguma Līvānu folkloras kopa „Ceiruleits” no 5. līdz 15. jūnijam piedalījās ERAU STARPTAUSTISKAJĀ FOLKLORAS & MĀKSLAS FESTIVĀLĀ (EIFAF) Indonēzijā. Festivālā pārstāvētas bija 14 valstis — Latvija, Igaunija, Polija, Vācija, Slovēnija, Ungārija, Itālija, Krievija, ASV, Turcija, Ēģipte, Dienvidkoreja, Malaizija un Indonēzija. Stāstījumu par tālajā valstī piedzīvoto „Novadnieka” lasītājiem sagatavojsi Līvānu folkloras kopas vadītāja Anna Kārkle (attēlā kopā ar indonēziešiem).

► Turpinājums 6., 7. lappusē.

NENOKAVĒJIET abonēt “NOVADNIEKU” AUGUSTAM.

Abonējiet “Latvijas Pasta” nodaļās, pie pastniekiem, “Novadnieka” redakcijā Brīvības ielā 14, Preiļos, un interneta mājas lapā www.novadnieks.lv sadaļā “Abonēšana”.

Abonē šodien,
saņem pēc divām
darba dienām.

Pašvaldības deputāti domes sēdēs varēs piedalīties attālināti

Saeima 8. jūlijā ārkārtas sesijas sēdē otrajā lasījumā pieņēma grozījumus pašvaldību likumā, kas paredz iespēju pašvaldības deputātiem domēs sēdēs, kā arī komiteju sēdēs piedalīties attālināti, izmantojot videokonferences iespēju.

Šādu iespēju deputāti varēs izmantot, ja veselības stāvokļa vai komandējuma dēļ nevar ierasties uz attiecīgo domes sēdi un pašvaldības priekšsēdētājs ir noteicis, ka sēdē tiek izmantota videokonference. Videokonferenci domes sēdē varēs izmantot, ja tas būs noteikts pašvaldības nolikumā. Tāpat nolikumā būs jābūt noteiktai kārtībai, kādā klātneesošais domes deputāts reģistrējas domes sēdei. Likumprojekts noteic — domes deputāts būs uzskatāms par klātesošu domes sēdē un būs tiesīgs piedalīties balsošanā, neatrodoties sēžu zālē, ja viņam tehniski būs nodrošināta iespēja piedalīties domes sēdē ar videokonferences palīdzību, kā arī tiešsaistē nodrošināta iespēja balsot elektroniski. Videokonferenci nevarēs izmantot, ievēlot pašvaldības domes priekšsēdētāju, izpilddirektoru, pagasta vai pilsētas pārvaldes vadītāju un viņu vietniekus. Par grozījumiem likumā “Par pašvaldībām” Saeima lems vēl trešajā lasījumā.

Latvijas Ordeņu brālības 17. salidojums Preiļos

Ne sev savu likteni dzīvoju,
Bet tautai, lai tā dod spriedumu (J.Rainis)

18. jūlijā uz savu 17. Latvijas Ordeņu brālības 17. salidojumu pulcēsies tie, kuri par izciliem nopelniem Latvijas valstiskās neatkarības atgūšanā, saimnieciskās dzīves, kultūras, zinātnes, mākslas, medicīnas un citu jomu attīstībā apbalvoti ar Triju Zvaigžņu ordeni, Viestura ordeni, Atzinības Krustu vai ar šo ordeņu Goda zīmi. Tagad brālībā ir vairāk nekā 300 biedru no visiem Latvijas novadiem un ārvalstīm — Lietuvas, Amerikas Savienotajām Valstīm, Kanādas, Zviedrijas, Anglijas, Vācijas, Izraēlas un Austrālijas. 18 no viņiem ir arī mūsu novadnieki.

Pasākuma dalībniekus Preiļu kultūras centrā uzrunās

Ordeņu brālības valdes priekšsēdētājs Juris Griķis, Preiļu novada domes priekšsēdētāja Maruta Plivda, Preiļu Romas katoļu baznīcas dekāns Jānis Stepiņš. Uztāsies skolotāju koris “Latgale”.

Ap plkst. 12.00 dalībnieki noliks ziedus pie pieminekļa politiski represētajiem un brīvības cīņās kritušajiem un pulcēsies kopīgai vēsturiskai fotogrāfijai pie kultūras centra.

Raiņa 150. dzimšanas dienas priekšvakarā salidojuma dalībnieki dosies uz Raiņa jaunu dienu zemi Jasmuižu, kur visus sagaidīs Preiļu novada kultūras centra pūtēju orķestris diriģenta Oļega Koļesničenko vadībā. Muzeja parkā tiks stādīts pasākuma piemiņas osis, viesmīlīgās Jasmuižas saimnieces cienās ar garšīgu pusdienu zupu, Aizkalnes pagasta sieviešu vokālais ansamblis skandēs

latgaliskās melodijas, ciemiņi iepazīsies ar Jasmuižas muzeja ekspozīciju.

Pēcpusdienā kultūras centra zālē viesiem saviesīgais galds. Skanēs Preiļu himna, uzrunas, darbosies brīvais mikrofons, mūzika.

Iepriekšējais Ordeņu brālības salidojums notika 2014. gada 7. jūnijā Talsos, kur Preiļu domei tika nodots brālības karogs kā nākamajiem salidojuma organizatoriem. Sestdien šis karogs pēc gada glabāšanas, tiks svinīgi nodots Gulbenes novadam. Karogu saņems Gulbenes novada priekšsēdētājs Nikolajs Stepanovs.

Plānots, ka uz salidojumu Preiļos ieradīsies vairāk nekā 130 dalībnieku.

T.Elste

Dziesmu svētku skandāls: izglītības un zinātnes ministre Seile vēl nav pieņēmusi lēmumu par demisiju

Izglītības un zinātnes ministre Māriete Seile pirmdien no rīta Latvijas radio pavēstīja, ka pagaidām nav pieņēmusi lēmumu par demisiju pēc aizvadītās nedēļas nogaļas notikumiem XI Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos. Ministre sacīja: "Es vēl neesmu pieņēmusi lēmumu. Ministrs nav privātpersona, kura var pieņemt lēmumus, ignorējot sabiedrības viedokli." "Man nav tik bieža āda, lai es varētu ignorēt sabiedrības viedokli," par gājiena laikā izskanējušo nosodījumu ministres lēmumam atcēlt gājienu un "bērniem atņemt svētku sajūtu" LNT raidījumam "900 sekundes" teica Seile.

Seile intervijā Latvijas Radio uzsvēra, ka atbildība par svētku norisi jāuzņemas ne vien rīkotājiem, bet arī pašiem bērniem un viņu vecākiem. "Ir jāatbild uz jautājumiem, kāpēc mēs rīkojam šos svētkus, kādu nākotni saviem bērniem mēs veidojam?" Seile atzina, ka pašlaik atbildīgajiem dienestiem nav jaunu versiju par iesaistītiem, kādēļ sestdien Mežaparkā notika masveida bērnu ģībšana. Viņa arī uzsvēra, ka tik milzīga pasākuma norise nav iespējama bez problēmām, taču esot arī daudz lietu, kas jāuzlabo.

"Arī tagad, kad ir pagājušas vairāk nekā 24 stundas pēc pasākuma, jaunas versijas par notikušo nav parādījušās. Tas, kas notika ar bērniem, nav viena vakara sekas, bet ilgākā laikā iegūta noguruma sekas," sacīja Seile un piebilda, ka, viņasprāt, vairāk būtu jānodrošina līdzsvars un vairāk jā rūpējas par ēdināšanu. Pēc ministres teiktā, dažu svētku dalībnieku vecāki interesējušies, kāpēc bērniem netiek piedāvāti čipši un limonāde.

Ministre kā vēl vienu aktuālu problēmu norādīja bērnu neveselīgos ēšanas paradumus. "Mēs dodam veselīgu pārtiku, bet bērni nav pieraduši pie veselīgas pārtikas, kas rada papildus slodzi un stresu organismam," sacīja Seile un piebilda, ka, kā jau lielā pasākumā, bijušas arī dažādas atsaucsmes no vecākiem, tostarp sūdzības, kur lielākoties pārņemta par porciju lielumu.

Viņa arī uzsvēra, ka nav indikāciju, ka sestdienas ģenerālmēģinājuma laikā būtu bijušas problēmas saistībā ar pārtikas kvalitāti. Ministre norādīja arī pārmērīgumu, ka bijušas problēmas ar ūdens pieejamību. "Bija bērni, kas izmeta pusizdzertas ūdens pudeles" viņa sacīja intervijā Latvijas Radio.

Kā pirmdien no rīta pa tālruni LTV raidījumam "Rīta Panorāma" sacīja izglītības ministre, pieaugušie nav pietiekami atbildīgi, lai izvērtētu bērnu atpūti un nogurumu, tāpēc bijis jāatceļ gājienam. Pašlaik Seiles skatījumā jautājumā par viņas politisko atbildību ir sašķēlušies divās daļās.

Ministre arī atzina, ka ar premjeri viņai nav bijusi izvērstā saruna par sestdienas notikumiem. Savukārt premjere pavēstījusi, ka veidos komisiju apstākļu pārbaudīšanai, tomēr pagaidām nav informācijas, kas būs tās sastāvā.

XI Latvijas Skolu jaunatnes dziesmu un deju svētkos medicīniskā palīdzība bijusi nepieciešama mazākam skaitam dalībnieku nekā citus gadus un nopietnu veselības problēmu nevienam bērnam nav bijis, vakar preses konferencē pavēstīja Neatliekamās medicīniskās palīdzības dienesta (NMPD) direktora-vietnieke Renāte Pupele.

Sociālajos tīklos uzvirmojis komentāru un viedokļu vilnis par ministres histērisko lēmumu atceļot svētku gājienu un pieprasot ministres demisiju.

Sagatavoja T.Elste

Dzīve piespiež pieņemt daudz brīvprātīgu lēmumu.

AKTUĀLI

Kāpēc Preiļu novada bērni brīvprātīgi nepiedalījās XI Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku gājienā

Svētdien, 12. jūlijā, pa televīziju translētā XI Latvijas skolu jaunatnes dziesmu un deju svētku gājiena skatītāji šoreiz vēlti centās krāsainajā pulī saskatīt Preiļu novada bērnus — svētku dalībniekus. Priekšēji bija to divu procentu dalībnieku skaitā, kuri gājienā nepiedalījās.

Ne tikai plašsaziņas tīklos, bet arī cilvēku savstarpējās sarunās viena no galvenajām tēmām šajās dienās ir bērnu un jauniešu dziesmu un deju svētku skandāls, kad sestdien, 11. jūlijā, Mežaparkā koru ģenerālmēģinājuma laikā notika bērnu masveida ģībšana. Saistībā ar to naktī pēc sasauktās svētku rīkotāju operatīvās rīcības grupas ārkārtas sanāksmēs, kas notika pulksten 23.00, oficiāli tika atcelts svētdien paredzētais dziesmu un deju svētku gājienam. Nerāugoties uz to, lielākā daļa dalībnieku svētdien tajā piedalījās brīvprātīgi.

Kā veidojās situācija un kāpēc Preiļu novada kolektīvi nepiedalījās gājienā, skaidro koordinatore **Aija Caune**.

"Naktī uz svētdienu, ap pulksten 1.00 no Valsts izglītības satura centra (VISC) telefonā saņēmām ziņu, ka no rīta plānotais gājienam ir atcelts. Vairs nekādu komentāru nebija. Pirms tam informāciju par ģenerālmēģinājuma laikā notikušo bērnu ģībšanu un notikušā cēloņiem guvām vienīgi no interneta ziņām. Gan kolektīvu vadītāji, gan pavadītie skolotāji bija nesaprašāni. Pēc tam parādījās ziņas, ka it kā gājienam tomēr būšot, kādu brīdi arī mēs sliecāmies piedalīties gājienā, jo tas ir notikums, kuru gaidījuši visi svētku dalībnieki.

Tā kā bijām vieni no tiem, kuriem bija jāiet gājiena priekšgalā, novada kolektīviem jau pulksten 9.00 bija jābūt saņemtiem un gataviem. Tas nozīmēja, ka bērni bija jānodina ap 5.30 — 6.00, lai paspētu apģērbties, paēst, sapīt bizes, sagatavot ziedu pušķus un vainagus.

Taču bērni, it īpaši koristi, kuri iepriekšējā vakarā tikai ap pulksten 23.00 bija atgriezušies naktsmītnēs no ģenerālmēģinājuma Mežaparka estrādē, nogurumā gulēja. Pedagogi, kuri bija iepriekšējā vakarā notikušā aculiecinieki un redzēja, kā bērni ģīb (Preiļu novada dziedātājiem medicīniskā palīdzība ģenerālmēģinājumā nebija nepieciešama), novada kolektīvu vadītāju sanāksmē pulksten 6.00 no rīta vienojās, ka, ja reiz gājienam atcelts, jāļauj bērniem gulēt. Pie tam dziedātājiem vakarā paredzēts noslēguma koncerts.

Sanāksmē klāt bija arī Preiļu novada domes priekšsēdētāja Maruta Plivda, telefoniski sanāksmē piedalījās Preiļu novada izglītības pārvaldes vadītājs Andrejs Zagorskis. Katrs no pedagogiem izteica savu viedokli. Koleģiāli vienojāmies, ka gājienā neiesim. Saprota deļotājus, kuri bija vairāk atpūtušies un gribēja piedalīties gājienā, taču vajadzēja rīkoties vienoti. Vienīgais, ko teicām, — lai bērni atpūšas un izbauda Rīgu.

Arī vēlāk no rīta nekādas plašākas informācijas no svētku rīkotājiem nebija — vai mūs gājiena sākšanās vietā kāds gaidīs, vai citi novadi arī piedalīsies, kāda būs gājiena loģistika, vai Rīgas dome būs vai nebūs atcēlusi satiksmes ierobežojumus? Pilnīga neziņa, es to varu saukt par haosu. Haotisks bija arī pats gājienam — bez jebkādas novadu secības, bez sagatavotajā scenārijā noteiktās kārtības. Nepatīkamākais ir tas, ka pulksten 9.10 e-pastā no VISC tika saņemta sekojoša ziņa — "gājienam notiek, savu piedalīšanos tajā vai nepiedalīšanos jāizvērtē pašiem". Godīgi sakot, tas ir izsmieklis.

Kas attiecas par bērnu pagābšanas gadījumiem, tā iesaistītiem jābūt speciālistiem. Mans personīgais viedoklis, ka vainojams apstākļu kopums un nevar veļt vainu uz ko vienu. Piemēram, mūsu novada bērni, kuri tika izmitināti Rīgas Tūrisma un radošās industrijas tehnikuma kopmītnēs, tika ēdināti labi

un sārtīgi, protams, tas bija savādāks ēdiens nekā mājās, taču ēdienkarte bija izvērtēta un apstiprināta. Protams, koristiem vairākas dienas pēc kārtas bija nenormāla slodze, kad mēģinājumos ilgas stundas vajadzēja stāvēt kājās, justies šaurībā. Arī daļa bērnu nav fiziski pietiekami izturīgi. Apliecinājums tam ir fakts, ka, piemēram, deļotāji, kuri ir nepārtrauktā kustībā, mēģinājumus un koncertus izturēja labi.

Gājienam un dziesmu un deju svētku neatņemama sastāvdaļa, bērni to ļoti gaidīja, tāpēc notikušais daudzus ir sarūgtinājis. Ir jāatvairina dalībniekiem, ka pieaugušo nekonsekvences un neizdarības dēļ viņiem tika laupīti skaistie svētku mirkli. Tuvākajā laikā noteikti sasauksim novada kolektīvu vadītājus un sanāksmē pārrunāsim notikušo, kā arī analizēsim, vai attiecīgajā situācijā esam rīkojušies pareizi."

□□□

Internetā savu viedokli par bērnu masveida pagābšanu un svētku norisi izteicis Latvijas Ārstu biedrības vadītājs un ārsts Pēteris Apinis, bērnu veselības problēmas nosaucot par ģībšanas epidēmiju. Cita starpā viņš saka, ka "problēmas cēlonis neapšaubāmi ir Izglītības un zinātnes ministrijas nepamatotā vēlēme Dziesmu svētku pasākumam saņemt pārlietu lielu dalībnieku skaitu, veidot pārspilētu programmu ar ļoti lielu mēģinājumu un koncertu skaitu. Vislielākie, visplašākie jaunatnes dziesmu un deju svētki ir tikai pieaugušo ambīciju papildinājums, nevis rūpes par bērniem vai tradīcijām." "Patiesas rūpes par bērnu veselību būtu aizliegums rīkot noslēguma koncertu ar tādu pašu pārslodzi, statisko slodzi, sablīvētību, bet nevis gājienam, kura laikā bērni ir brīvi kustībā. ... Dziesmu svētku gājiena atcelšana, bet pēc tam neoficiāla atļaušana bija pilnīgs bezatbildības triumfs."

Sagatavoja L.Kirillova

NOVADNIEKS

Redaktore Tamāra Elste

Pasūtījuma indekss 3033.

Reģistrācijas apliecība nr. 000701018.

Izdevējs — SIA «NOVADNIEKS REDAKCIJA».

Redakcijas adrese: Brīvības ielā 14, Preiļi, LV-5301.

Elektroniskais pasts: novadnieks@axel.lv

Tālr. 65307057, mob. tel. 29410288 (redaktorei),

65307057 (reklāmas un sludinājumu pieņemšana),

Žurnālistiem — 65307058.

Fakss 65307057.

Par sludinājumu saturu atbild to iesniedzējs.

Laikrakstā publicētie materiāli ne vienmēr atspoguļo redakcijas viedokli.

Pārpublicējot atsauce uz «Novadnieku» obligāta.

Laikraksts iespiests SIA «Latgales drukā» Rēzeknē.

Mājas lapa internetā: www.novadnieks.lv

Laikraksts iznāk astoņas reizes mēnesī (otrdien, piektdien).

Jāmaina attieksme pret dzīvniekiem

Pērnā gada nogalē "Novadnieks" lasītājus informēja par Līvānu iedzīvotāju Initu Klindžāni, kas kopā ar līdzīgi domājošajiem guva atbalstu pašvaldības izsludinātajā mazo grantu projektu konkursā un sekmīgi realizēja projektu ielas kaķu sterilizācijai, kā arī mājiņas uzbūvēšanai, kurā dzīvniekiem rast pajumti sala un lietus laikā. Rūpes par pamestajiem dzīvniekiem nebija vienas dienas akcija. Šogad Inita kopā ar iedzīvotāju iniciatīvas grupu "Kaķu draugi" mazo grantu projektu konkursam iesniedza jaunu projektu – "Aprūpēti un veseli ielas kaķi – neatņemama sastāvdaļa no sakārtotas pilsētvides", un arī tas guvis atbalstu.

Lai novērstu turpmāko bezsaimnieka kaķu vairošanos Rīgas ielā 30, Līvānos, tiks veikta šeit dzīvojošo bezsaimnieka kaķu ķeršana, to sterilizācija un kaķu labturības prasībām atbilstošas mājiņas – barotavas ierīkošana. Mājas iedzīvotāji vēl pirms projekta ieviešanas brīvprātīgi organizējuši gan ielas kaķu barošanu, gan vākuši ziedojumus, lai uzsāktu ielas kaķu sterilizāciju. Inita Klindžāne ir piedalījies Jēkabpils dzīvnieku aizsardzības biedrības "Par ķepām" apmācībās ielas kaķu ķeršanā, projekta laikā plānots sadarbību ar minēto aizsardzības biedrību turpināt. Pa šo laiku viņa nodibinājusi dzīvnieku aizsardzības biedrību "Ingato", un nu jau kā juridiska persona bija ar mieru atkal pastāstīt par nākotnes iecerēm, informēt iedzīvotājus, tādējādi cerot savām aktivitātēm piesaistīt arī atbalstītājus un, iespējams, jaunus biedrus biedrībai.

Uz sarunu ar "Novadnieku" Inita ieradās ar velosipēdu, kam klāt piestiprināts dzīvnieku pārvadājamais krātņš, un sarūgūtināta.

Šodien ielas malā sastapu vienu žēli raudošu kaķu mazuli, bet nevarēju noķert, nedevās rokās, stāstīja Inita. Uz jautājumu, ko ar kaķīti iesāks pēc noķeršanas, atbildēja, ka pagaidām nesīs pie sevis uz mājām, kā jau ne reizi tas noticis līdzīgos gadījumos ar

● Inita Klindžāne cer, ka ar laiku uzradīsies vairāk domubiedru un palīgu, lai vērstu plašumā viņas sākumā brīvprātīgi, bet tagad jau kā biedrībai "Ingato" uzsāktu darbu sabiedrības attieksmes maiņā pret dzīvniekiem. Foto: I.Kirillova

cietiem bēdubrāļiem. Tā jau parasti mēdz darīt arī citu dzīvnieku aizsardzību biedrību biedri, kad jāglābj kāds liktena varā, badam un aukstumam nolemts nelaimīgais, — vispirms nes mājās, jo kur citur ātrumā cetrkājaino lai liek? Tā rikojas arī žēlsirdīgi cilvēki, kas nepaiegt garām dzīvnieku ciešanām. Tikai pagaidām gan izskatās, ka pie mums, Latvijā, un tas pats arī attiecas uz Līvāniem, tā ir ciņa ar vēdzirnavām – ierobežot bezpajumtes dzīvnieku skaitu. Kamēr kopumā valstī un pašvaldībās likuma līmenī netiks sakārtota lieta par dzīvnieku sterilizāciju un tie nekontrolēti vairošies, nekā nomainīsies, sacīja Inita. Cilvēkiem jāklūst apzinīgākiem, jā rūpējas par mājas kaķu sterilizāciju, nevis bezatbildīgi jāpieļauj to vairošanās, pēc tam jauno audzi izmetot uz ielas un cietsirdīgi nolēmot bojā ejai, vai, labākajā gadījumā, pārtikšanai no atkritumos atrastām ēdiena paliekām.

Initai tas nebija pirmais gadījums, kad viņa centās savākt izmestu dzīvnieku, kurš no izsal-

kuma, stresa un bailēm bija kļuvis daļēji mežonīgs. Katrs, mazs vai liels, vispirms tiek aizgādāts pie vetārsta, kur iziet nepieciešamo apskati, saņem vajadzīgo poti, tiek kastrēts vai sterilizēts. Viņa to apmaksā no saviem līdzekļiem.

Stāstot par pērn ierikoto kaķu mājiņu, Inita atklāja, ka joprojām tajā mit tie dzīvnieciņi, kam šis mitekļis sākotnēji tika ierikots. Toties nama pagalmā pa šo laiku parādījušies jauni kaķi, ar ko "apgādājuši" bezatbildīgi kaķu īpašnieki. Par līdzīgiem gadījumiem jau bijusi brīdināta iepriekš, sazinoties ar citām Latvijas dzīvnieku biedrībām un patversmēm, — cilvēki, tiklīdz uzzinās par kaķu mājiņu, jebkuru kaķi, kas mājas kļuvis lieks, nesīs uz to un atstās. Tā diemžēl arī notiekot. Ir arī citādāki gadījumi. Uz ielas atrastu kaķēnu, ko Inita par saviem līdzekļiem izārstēja un atrada jaunus saimniekus, kas solīja ļoti ļoti rūpēties par dzīvnieciņu, pēc kāda laika atrada aiznestu un atstātu pie kaķu mājiņas. Izmesti kaķēni pa laikam

atrodas arī pie darbavietas, kurā Inita strādā, kā arī pie mājas, kurā viņa dzīvo. Līvāni ir maza pilsēta, viņa saka, visi visus pazīst, un laikam cilvēkos veidojas priekšstats, ka tieši man jāsavāc dzīvnieki, no kuriem viņi grib atbrīvoties. Pagājušajā gadā viņai izdevies jaunas mājas atrast 16 kaķiņiem.

Biedrība "Ingato" (*gato* spāniski un grieķiski nozīmējot kaķis) nodibināta ar mērķi, lai varētu plašāk izvērst darbību, rakstīt projektus līdzekļu piesaistīšanai. Pagaidām gan tā sastāvot tikai no valdes locekļiem, bet Inita nezaudē cerības, ka sabiedrībā atradīsies arī humāni cilvēki, kas būs ar mieru darboties dzīvnieku labklājības vārdā. Biedrība jau pasūtījusi izgatavot ziedojumu kastītes, kas tiks uzliktas vairākās vietās Līvānos, lai cilvēkiem ir iespēja atbalstīt rūpes par dzīvniekiem. Visā pilsētā tiks apzināti arī brīvprātīgie, kas pašlaik rūpējas par kaķu pabarošanu. Katrā daudzstāvu namu pagalmā dzīvo bezpajumtes kaķi, un kāds par tiem gādā. Ar barotāju starp-

niecību varēs savākt informāciju, cik bezpajumtes kaķu ir kopumā pilsētā, ar kādām grūtībām šie kopēji ikdienā saskaras. Ar laiku varbūt varēs šos jautājumus risināt, par biedrības nākotnes iecerēm stāstīja tās dibinātāja un priekšsēdētāja. Ielas kaķiem ir savas kolonijas, katram iezīmēta teritorija, vieta, kur nakšņot. Tāpēc izmesti mājas kaķiem ir tik grūti, jo viņi šajās kolonijās netiek pieņemti, nežēlīgi tiek dzīti prom. Mājas kaķim, kurš izmests, ir ļoti grūti palikt uz ielas dzīvam.

Daļa no cilvēkiem ir neapzinīgi, gribētos pat teikt, — neizglītoti, uzsvēra Inita. Mājas kaķenes netiek sterilizētas, savairojušos kaķēnus nav, kur likt, un tie tiek izmesti. Likumā par dzīvnieku aizsardzību ir noteikts, ka kaķa vai cita dzīvnieka izmešana ir dzīvnieka atstāšana bezpalīdzīgā stāvoklī, par ko paredzēts sods. Diemžēl šis likums vairumā gadījumu nedarbojas. Arī pašvaldībām ir jābūt atbildīgām par savu teritorijā esošo dzīvnieku labturību.

Ir cilvēki, kas uzskata, ka šādiem bezpajumtes dzīvniekiem ir vieta patversmē, bet tas neatrisina problēmu. Pieredze rāda, ka tiklīdz vienu vietu atbrīvo no kaķiem, tūlīt to aizņem citi no tuvākas apkārtnes, kur ir pārāpdzīvotas kolonijas. Vēl nevienam un nekur nav izdevies ierīkot no bezpajumtes kaķiem brīvu teritoriju. Tomēr ar dzīvnieku sterilizāciju var panākt vismaz to, ka viņu skaits nekļūst lielāks.

Inita Klindžāne priecājas, ka kaķu kopšanas kustībā iesaistās jauni cilvēki, laužot stereotipu, ka parasti to dara vecas tantītes gados. Viņas uzsāktu darbu daudzi ir novērtējuši ar atzinīgiem vārdiem, ir nedaudz materiāli palīdzējuši. Gribētos, lai viņu ir vairāk, lai paši aktīvāk iesaistītos biedrības darbā. Tiesa, ir arī pēļēji. Biedrība "Ingato" iecerējusi arī plašu skaidrojošo un izglītojošo darbu sabiedrībā, lai mainītu attieksmi pret dzīvniekiem, lai cilvēki būtu atbildīgi par tiem, ko kādreiz paņēmuši savās mājās. Attieksmes maiņai jā sākas jau bērnībā, ieaudzinot cilvēcību, mācot cieņu pret katru dzīvību.

L.Rancāne

Lielā tautasdziesmu ķēde Līvānos notiks latgaliešu valodā, vienlaikus salidos arī "Putnu pašvaldības"

Līvāni var lepoties ar vienu no garākajām Rīgas ielām Latvijā (4,12 km), kur jau otro gadu dažādu tautību iedzīvotāji iznāk ielās, lai plecu pie pleca īpašā akcijā noskaitītu katrs savu tautasdziesmu, tādējādi stiprinot latvisko identitāti. Šogad tautasdziesmu ķēde notiks 19. septembrī latgaliešu valodā, informē Līvānu novada pašvaldības sabiedrisko attiecību un ārējo sakaru daļa.

Līvānu novada pašvaldība guvusi atbalstu projekta "Lielā latgaliešu tautasdziesmu ķēde un tradīciju skola – nemateriāla kultūras mantojuma saglabāšanai un popularizēšanai" īstenošanai Valsts Kultūrkapitāla fonda Latvijas valsts mežu atbal-

stītās Latgales kultūras programmas ietvaros. Šī gada 19. septembrī Līvānos jau otro gadu pēc kārtas notiks akcija, kuras laikā dalībnieki (mākslinieciņš, pašdarbības kolektīvi, novada iedzīvotāji un viesi) veidos ķēdi un nodos simbolisku "tautasdziesmu kamolu" no rokas rokā, Līvānu pilsētas Rīgas ielas garumā pēc savas izvēles skaitot, izdziedot vai izdejojot tautasdziesmas. Lai apliecinātu latgalisko identitāti un veicinātu latgaliešu valodas lietošanu ikdienā, šogad tautasdziesmas aicinām skaitīt latgaliešu valodā.

2014. gadā akcija "Tautasdziesmu ķēde – garākās Rīgas ielas garumā" notika pirmo reizi. Tās ietvaros, dalībniekiem veidojot "cilvēku ķēdi" no vienas Līvānu pilsētas robežas līdz otrai, tika noskaitītas aptuveni

2000 latviešu tautasdziesmas. Tā kā pasākums guva lielu atsaucību, radās ideja unikālo akciju turpināt un šogad popularizēt tieši latgaliešu valodu un kultūru.

Vienlaikus Līvānu novada kultūras centrā norisināsies Latgaliešu tradīciju skola – latgaliešu rotaļu un amatu prasību darbnīcas – slotu siešana, mārrutku rīvēšana, sviesta kulšana, latgaliešu rotaļu un fotodarbnīca "Esi latgalietis" (iespēja nofotografēties latgaliešu tautastērpos).

Šajā pat dienā Līvānos norisināsies arī XIV Latvijas Putnu pašvaldību salidojums, kad Līvānu novads pie sevis uzņems kolēģus no aptuveni 20 Latvijas pašvaldībām, kurū ģerboņos attēloti putni vai nosaukumā ir iekļauts putna vārds. Piemēram, Dundagai tas ir mednis, Rubenei – rubenis, Ērgļiem – ērglis, Ļaudo-

nai – grieze, Demenei – divi melni stārķi, Jūrmalai – kaija u.t.t. (kopumā ap 20 pašvaldības).

Šis pasākums ir kļuvis par ikgadēju tradīciju, ko 2002. gadā iedibināja Gulbenes pašvaldība, un tā mērķis ir iepazīstināt ar savu novadu un tā tradīcijām, ar labās prakses piemēriem, jaunākajiem projektiem, dalīties pieredzē. Līvānos putnu pašvaldību salidojums notiks pirmo reizi.

Latgaliešu tautasdziesmu ķēdē un tradīciju skolas darbnīcās piedalīsies arī putnu pašvaldību pārstāvji no visas Latvijas, līdzī vedot "mājas darbu" – vismaz vienu latgaliešu tautasdziesmu. Visas dienas garumā dalībnieki tiks iepazīstināti ar latgaliešu kultūras tradīcijām, jo lielais vairums putnu pašvaldību ir no Kurzemes, Zemgales un Vidzemes reģiona.

Aizkalnes tautas namam sagādāti mūzikas instrumenti un ansamblim jauni tērpi

Biedrība "Sabiedriskais centrs "Aizkalne"" ir realizējusi projektu "Atbalsta pasākumi Aizkalnes pagasta iedzīvotāju radošo spēju attīstīšanai" un saposusi tautas nama vokālo ansambli, kā arī sagādājusi mūzikas instrumentus, informē biedrības valdes priekšsēdētāja Janīna Beča.

Tas bijis iespējams, piedaloties ELFLA pasākuma "Lauku ekonomikas dažādošana un dzīves kvalitātes veicināšana vietējo attīstības stratēģiju īstenošanas teritorijā" aktivitātē "Iekārtu, tehnikas, aprīkojuma, informācijas tehnoloģiju un programmu nodrošinājuma iegāde un uzstādīšana un infrastruktūras izveide sabiedrisko aktivitāšu dažādošanai vietējiem iedzīvotājiem". Projekta kopējais finansējums ir 2798,73 eiro, no tā publiskais finansējums — 2581,85 eiro, bet 260 eiro ir Preiļu novada domes līdzfinansējums.

Projekta rezultātā tika iegādāti skatuves tērpi, apavi un mūzikas instrumenti Aizkalnes tautas nama vokālajam sieviešu ansamblim, kurš nākošgad svinēs savas pastāvēšanas 25 gadu jubileju. Ansambļa repertuārā ir bagāts dziesmu pūrs — tautasdziesmas,

oriģināldziesmas, garīgās dziesmas un šlāgeri. Sevišķi naskas Aizkalnes sievas ir uz apdziedāšanu, kur tiek liktas lietā jestrās apdziedāšanas dziesmas vēl no vecvecmāmiņu pūru lādēm, ar ko iemantota sev laba atpazīstamība un klausītāju atsaucība. Ansamblis kuplina ne tikai sava pagasta un novada, bet arī kaimiņu novadu pasākumos.

Diemžēl visu šo gadu laikā ansamblim ir sašūtas tikai blūzes, visi pārējie tērpi ir gādāti par personīgajiem līdzekļiem, aizliedzti vai pielāgoti uzstāšanās reizēm, un ne vienmēr izdodas tos sakomplektēt daudz maz vienādu. Muzikālajam pavadijumam ansambļa vadītāja izmanto savu personīgo akordeonu un citus mūzikas instrumentus. Pašreiz projekta ietvaros ir iegādātas lina auduma tautiska stila sieviešu kleitas ar apmetni un rakstainas jostas pēc Aizkalnes pagasta tautas tērpa parauga, svārki, blūzes un rakstainas mākslīgā zīda šalles, ādas pastalas un kurpes astoņām dalībniecēm. Veicot cenu aptauju, tērpi tika izgatavoti pēc pasūtījuma pie šuvejas Imeldas Vucenas Preiļos, jostas auda Rita Teilāne no Livāniem, bet kurpes un pastalas izgatavotas SIA "Kristāla karpīte".

● Aizkalnes tautas nama sieviešu vokālais ansamblis savas pastāvēšanas ceturtdaļgadsimta jubileju sagaidīs jaunus tērpos.

Savukārt mūzikas instrumentus — lielās bungas ar vāli, 7-dūru citaru, lielo trīsstūri, trideksni, koka šeikeri — izgatavoja individuālais uzņēmums "Gunāra

Igaņa mūzikas darbnīca". Mūzikas instrumenti tiks izmantoti ne tikai pagasta un sabiedriskā centra rīkotajos pasākumos, bet iegādāto mūzikas instrumentu

spēli ansambļa vadītājas vadībā varēs apgūt interesenti no pagasta iedzīvotāju vidus, tādejādi papildinot Aizkalnes pagasta pašdarbnieku pulku.

Darbojas interešu pulciņš cilvēkiem ar īpašām vajadzībām

Biedrība "Preiļu nevalstisko organizāciju centrs" Nodarbinātības Valsts aģentūras koordinētā atbalsta pasākuma "Subsidētā darba vieta jauniešiem bezdarbniekiem (pasākumi noteiktām personu grupām)" ietvaros izveidojusi jaunu darba vietu — interešu pulciņa "IT prasmju iegūšana un pilnveidošana cilvēkiem ar īpašām vajadzībām", informē biedrības "Preiļu nevalstisko organizāciju centrs" valdes priekšsēdētājs un interešu pulciņa vadītājs Artis Utināns.

Mūsdienu informācijas un zināšanu sabiedrības laikmetā prasmes izmantot datoru un internetu ir nākamās svarīgākās aiz prasmēm lasīt, rakstīt un rē-

ķināt. Tās vajadzīgas ikkatram — gan lielam, gan mazam. Tās noder darbā, sadzīvē un atpūlā, kā arī paver iespējas iegūt aktuālo informāciju par visu nepieciešamo, sniegt informāciju par sevi, ātri un viegli sazināties ar draugiem, firmām, oficiālām iestādēm. Valstis, kuras veiksmīgi iekļaujas informācijas sabiedrībā, ir augstāks iedzīvotāju labklājības līmenis un attīstītāka pilsoniskā sabiedrība. Pasaules prakse rāda, ka tie iedzīvotāji, kuriem datorprasmes ir nepietiekamas, arvien biežāk nonāk sociālās atstumtības situācijās, jo tiek atslēgti no savlaicīgas kritiskas informācijas apguves iespējām, nespēj savlaicīgi un efektīvi paust savu viedokli un ir zaudētāji arī darba tīrū. Viena no riska grupām ir cilvēki ar īpašām vaja-

dzībām, uzsver A.Utināns.

Interešu pulciņā "IT prasmju iegūšana un pilnveidošana cilvēkiem ar īpašām vajadzībām" šīs personas var paaugstināt biroja tehnikas lietošanas prasmes, saņemt konsultācijas un papildināt savas zināšanas MS Office programmu lietošanā, pilnveidot savu ikdienu, lietojot internetu un iepazīties ar tā drošiem lietošanas paradumiem, reģistrēties un izmantot sociālos tīklus, taupīt savus līdzekļus un laiku, izmantojot internetbanku.

Pulciņa vadītājs aicina cilvēkus ar īpašām vajadzībām apmeklēt pulciņu biedrībā "Preiļu nevalstisko organizāciju centrs" Preiļos, Kooperatīva ielā 6, darba dienās no pulksten 10.00 līdz 16.00. Sīkāka informācija pieejama pa tālruni 28340855.

Latgales ērģeļu dienu koncerti Aglonas bazilikā un Riebiņu Romas katoļu baznīcā

Sestais Latgales ērģeļu dienu festivāls norisināsies no 2015. gada 17. jūlija līdz 2. augustam vairākās Latgales katoļu baznīcās, kurās līdz mūsdienām ir saglabājušās istas stabuļi ērģeles.

Festivāla mērķis ir popularizēt ērģeļspēles kultūru un latviešu ērģeļmākslu, atbalstīt ērģeļu uzturēšanu un apkopi, kā arī vēleiz apliecināt to, ka Latgale un Latvija var lepoties ar spožu ērģeļnieku saimi. Latgales ērģeļu dienas ir labdarības pasākums — ieeja visos koncertos ir par ziedojumiem.

Festivālā šogad uzstāsies ēr-

ģeļnieki Edīte Alpe, Diāna Jaunzeme, Ilona Birģe, Iveta Pelše, Jānis Pelše, Larisa Carjkova, Guna Kise, Baiba Betlere, Daugavpils Mūzikas vidusskolas un J.Ivanova Rēzeknes Mūzikas vidusskolas audzēkņi, kā arī solisti — klavesiniste Ieva Saliete, estrādes dziedātājs Zoržs Siksa, operdziedātāja Ilona Bagele un tautā iemīļotais mūziķis Andris Baltacijs (grupas "Baltie lāči" solists). Šī festivāla goda viesis un viesu koncerta ērģeļnieks — Latvijas mūzikas akadēmijas profesors, ilggadējs ērģeļu mūzikas pedagogs, ērģeļu restaurators, ērģeļbūves eksperts un pasaulslavenais koncertērģeļnieks Tāli-

valdis Deksnis.

Vairākos koncertos ar video projekcijas palīdzību varēs vērot ērģeļnieku spēli tuvplānā. Turpinot tradīciju, pēc koncertiem klausītājiem būs iespēja vērot instrumentu demonstrējumus, uzdot jautājumus ērģeļniekiem un izmēģināt savus spēkus, iejutoties ērģeļnieka vietā.

Festivāla koncerti notiks: Aglonas bazilikā — 19. jūlijā pulksten 13.00; Riebiņu svēto apustuļu Pētera un Pāvila Romas katoļu baznīcā — 24. jūlijā pulksten 18.00. Savāktie ziedojumi tiks nodoti Riebiņu Romas katoļu baznīcas interjera remontam.

Aglonas novada bibliotēka aicina apmeklēt gleznu izstādi

Aglonas novada centrālajā bibliotēkā līdz 18. jūlijam skatāma novadnieka Donāta Podskočija gleznu izstāde, informē Aglonas novada centrālās bibliotēkas vadītāja Dzintra Savitska.

Donāts Podskočijs dzimis 1950. gadā Aglonā, mācījies Aglonas vidusskolā. Sāpis kļūt par mākslinieku Donātam bija jau kopš bērnības, taču mācības Rēzeknes mākslas skolā neatbalstīja vecāki. Pēc vidusskolas absolvēšanas mācības turpināja Višķu lauksaimniecības tehnikumā, vēlāk ir strādājis Jaunaglonas lauksaimniecības skolā, Rīgas lauksaimniecības skolā, Policijas Akadēmijā. Tagad, esot jau pensijā, dzīvo Aglonā vecāku mājās un realizē savu jaunības sapni — glezno. Zināšanas par gleznošanu gūst no grāmatām un apmeklējot izstādes. Interesi par glezniecību pārmantojis arī dēls Miķelis.

Divas nometnes bērniem par dabas pasauli mums apkārt

Aglonas vidusskolas un Priekšmalas pamatskolas bērniem bija iespēja piedalīties Latvijas Vides aizsardzības fonda līdzfinansētās nometnēs Aglonas vidusskolā. Vispirms piecu dienu nometne tika rīkota abu skolu 20 bērniem vecumā no 13 līdz 18 gadiem, bet pēc tam 20 bērniem vecumā no septiņiem līdz 12 gadiem, informē bērnu vides vasaras nometnes "Dabas pasaule mums visapkārt" vadītāja Ruta Giluče.

Pirmajā nometnē jaunie pētnieki izzināja dažādas dabas ekosistēmas — Ciriša ezeru, augus un kokus ezera malā, noteica ūdens un gaisa tīrību, darbojās ar mikroskopiem, pētīja ķērpjus — gaisa vides bioindikators. Bija arī izziņošās ekskursijas uz Rāznes nacionālo parku, kur visi ar sajūsmu izgāja "Sajūtu taku", uzkāpa Mākoņkalnā un Lielajā Liepu kalnā, uzzināja teikas un nostāstus, pētīja kokus un augus kalnu pakājē, spēlēja dabas izziņas spēles un vāca dabas materiālus, lai sāktu veidot savu "Sajūtu taku" pie skolas.

Jaunieši apmeklēja Dagdas novada Jaundomes vides izglītības centru un ekspozīciju zāli, vides izglītības un kultūras centru "Ķepa" Ķepovas pagasta Neikšānos. Ļoti aizraujoša bija medību trofeju — meža zvēru un putnu izbāzeņu kolekcija.

Jaunākās grupas bērni devās dažādās ekspedīcijās, vēroja dzimtā novada dabu, iepazīna ārstniecības augus, izzināja dabas ekosistēmas. Dalībnieki bija ekspedīcijā pa Aglonas interesantām vietām, kur vēroja īpatnējus kokus, piemēram, priedi ar svārkiem, priedi ar degunu, robežakmeni ar krustu. Izrādās, ļoti aizraujoši ir pētīt skudru pūzni, kas izveidojies ciemata centrā, pētīt aizsprostus, ko bebrī izveidojuši upītē. Daudziem pārsteigums bija tas, ka koku jaunās lapiņas ir ēdamas. Nometnes dalībnieki apmeklēja latvju zīmju un horoskopu parku, bet savus secinājumus apkopēja darba lapās.

Lappusi sagatavoja L.Kirillova

Jāievieš zinātniski pamatoti ĀCM apkarošanas pasākumi un jauni reģionalizācijas nosacījumi

Zemkopības ministrs Jānis Dūklavs 10. jūlijā Viļņā tikās ar Eiropas veselības un pārtikas nekaitīguma komisāru Viteni Andrijukaiti, abu pārējo Baltijas valstu lauksaimniecības ministriem Urmasu Krūsi un Virginiju Baltraieni un Polijas lauksaimniecības ministru Mareku Savicki un galvenajiem veterinārijas speciālistiem, lai pārrunātu aktuālāko informāciju par Āfrikas cūku mēra (ĀCM) izplatību un slimības ierobežošanu.

Zemkopības ministrs ir pārliecināts, ka mājās cūku novietnes no saslimšanas ar ĀCM var pasargāt profilaktiskie drošības pasākumi. Lai kontrolētu un stimu-

lētu normatīvo dokumentu prasību ievērošanu, šogad Latvijā tiks apsektotas visas cūku novietnes. No līdz šim apsektotajām biodrošības nosacījumiem atbilst 88 procenti novietņu.

Latvijas eksperti uzskata, ka slimības skartajos reģionos jāievieš zinātniski pamatoti un efektīvi ĀCM apkarošanas pasākumi, ņemot vērā katra reģiona specifiku — meža cūku populācijas blīvumu, ģeogrāfiskos apstākļus, medību tradīcijas, u.tml. Patlaban sekmīgai cūkkopībai ir radīti nopietni šķēršļi. Tādēļ ir jāpārskata normatīvie akti un jāizstrādā tādi ilgtermiņa nosacījumi, kurus ievērojot, uzņēmēji var turpināt pilnvērtīgu saimniecisko darbību. Turklāt ļoti svarīgi ir paplašināt iesaistīto ekspertu loku (sav-

vaļas dzīvnieku biologus, medību speciālistus), nodrošinot daudznozaru skatījumu uz risināmajiem jautājumiem.

“Mēs esam ieinteresēti reģionalizācijas nosacījumos, ko Eiropas Komisija jau ir sākusī izstrādāt, un rosinām sagatavot arī dzīvnieku un produktu tirdzniecības nosacījumus starp Āfrikas cūku mēra skarstajām dalībvalstu riska zonām. Bet nosacījumos ir skaidri jādefinē kritēriji slimības riska zonu minimālajai platībai, kā arī ir jānosaka detalizēti kritēriji zonu robežu maiņai un atcelšanai,” saka Jānis Dūklavs.

Eiropas veselības un pārtikas nekaitīguma komisārs Vitenis Andrijukaitis atzīst, ka ierobežojumi, kas ieviesti, lai ierobežotu un apkarotu ĀCM, ir liels slogs

cūkkopības nozarei. Tādēļ Eiropas Komisija centīsies pārskatīt ierobežojumus un nosacījumus, ņemot vērā dalībvalstu iesniegtos priekšlikumus.

Latvijā ĀCM aktuāls kļuva 2013. gada jūnijā. Neraugoties uz stingriem slimības ierobežošanas un apkarošanas pasākumiem, arī šogad konstatēti divi ĀCM uzliesmojumi mājās cūku novietnēs. Jo īpaši Latvijā veic pastiprinātu mājās un meža cūku uzraudzību, kā arī kravu un bagāžas kontroli uz valsts austrumu robežas, lai nepieļautu slimības ierosinātāju ieviešanu ar dzīvnieku izcelsmes pārtikas produktiem, kas pirkti Krievijā un Baltkrievijā, ziņo ministrijas preses dienests.

Stājušies spēkā noteikumi par mednieku un medību vadītāju apmācību

Sākot ar šī gada 1. jūliju, stājušies spēkā 2014. gada 23. septembrī izdotie Ministru kabineta (MK) noteikumi nr. 567 „Noteikumi par mednieku un medību vadītāju apmācību un eksamināciju, kā arī medību dokumentu izsniegšanu un anulēšanu”, kas izdoti saskaņā ar Medību likuma 14. panta 2. daļu.

Īsumā par svarīgākajām izmaiņām, kas attiecas uz topošajiem un esošajiem medniekiem.

✓ Mednieka un medību vadītāja eksā-

mena teorētisko zināšanu pārbaudes jautājumi un atbildes tiks publicētas Valsts meža dienesta tīmekļa vietnē, līdz šim tas netika publicētas.

✓ Medību vadītāju kandidāti eksāmenam varēs sagatavoties patstāvīgi bez kursu apmeklēšanas.

✓ Medību vadītāja eksāmenu būs tiesības kārtot personai, kurai ilgāk nekā trīs gadus ir mednieka kvalifikācija.

✓ Eksāmena jautājumu klāsts papildināts ar tēmām par medību infrastruktūras ierīkošanas nosacījumiem, medījuma pierādības noteikšanas metodēm, medību

saimniecības nozīmi.

✓ Praktiskajā pārbaudījumā: ar medību šaujamiem, ar lodēm četras reizes izšaujot pa stāvošu un sešas reizes pa skrejošu mežacūkas mērķi (trīs šāvienu, mērķim virzoties no labās uz kreiso pusi, un trīs šāvienu, mērķim virzoties no kreisās uz labo pusi) 35 metru distancē. Praktiskais pārbaudījums būs nokārtots, ja iegūti vismaz 50 punkti no 100.

Personām, kas sasniegušas 65 gadu vecumu, šaušanu pa kustīgu mērķi (pēc personas izvēles) aizstāj ar šaušanu pa stāvošu mērķi bez atbalsta. Pārbaudījums

būs nokārtots, ja iegūti vismaz 50 punkti no 100.

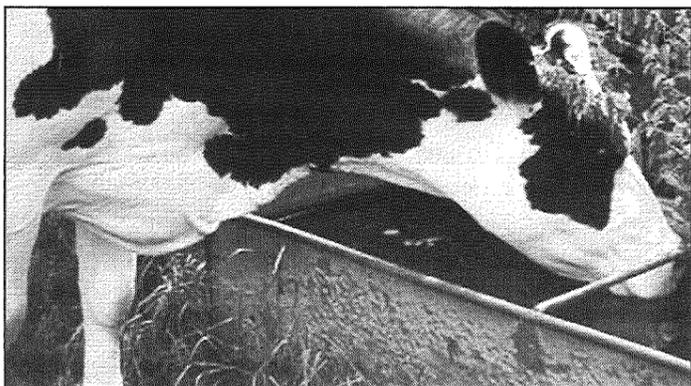
Mednieku apliecības, kas izsniegtas pirms šo noteikumu spēkā stāšanās, ir derīgas, bet pēc 2017. gada 1. janvāra uz to pamata netiek izsniegtas mednieka sezonas kartes.

Ar medību vadītāja apliecību, kas izsniegta pirms šo noteikumu spēkā stāšanās dienas, ir atļauts vadīt medības līdz 2017. gada 31. martam.

Ar MK noteikumiem plašāk var iepazīties: www.likumi.lv.

No karstuma jāsarģā arī dzīvnieki!

Lai arī karstums pierimis, vasara vēl tikai pusē, tāpēc veterinārmedicīnas speciālisti atgādina, kā rīkoties, lai tveicē jūsu ganāmpulks justos labi un nezaudētu produktivitāti. Informē Latvijas Lauku konsultāciju un izglītības centra Lopkopības nodaļas konsultants eksperts veterinārmedicīnā Dainis Arbidāns.

Karstums uz mājlopu veselību atstāj nelabvēlīgu ietekmi, tā sekas novērojamas nekavējoties — lopiem samazinās ēstgriba, pastiprinās svišana, paaugstinās ķermeņa temperatūra, paātrinās elpošana. Tumša apmatojuma dzīvnieki karstā laikā un spožā saulē pārkarst ātrāk un līdzīgi kā cilvēki var dabūt saules dūrienu. Ilgstoša karstuma stresa ietekmē produktīvie dzīvnieki zaudē dzīvmasu, gaļas liellopiem novēro zemu dzīvmasas pieaugumu. Karstuma stresa sekas piensaimniekiem izjūt pat 2–3 mēnešus pēc stresoru iedarbības beigām, piemēram, govīm var parādīties akūtas vai subakūtas vielmaiņas slimības (ketoze vai acidoze).

Nereti dzīvnieku turētāji neapzinās karstuma stresa nelabvēlīgo ietekmi uz dzīvnieku veselību, turot tos atklātās ganībās, kad saules aktivitāte ir vislielākā. Ja gaisa temperatūra pārsniedz +25° grādus, mājlopus labāk atklātā laukā nevest, bet turēt apēnotā vietā vai dzīvnieku novietnē, kur ir nodrošināta brīva piekļuve dzeramajam ūdenim un barībai. Ja dzīvnieks ir saguris un saimniekam ir pamatotas aizdomas, ka sagurums radies no pār-

karšanas, jāsniedz neatliekamā palīdzība. Pārkarušos dzīvniekus novieto ēnainā, labi ventilētā vietā, tiem dod padzerties vēsu ūdeni, uz galvas ieteicams likt aukstas kompreses. Mājlopus atvēsinot, pārkaršanas simptomi — strauja elpošana, depresija, nomākums, ķermeņa temperatūras paaugstināšanās — pazūd. Ja tomēr atvēsināšanas darbības bijušas neefektīvas, nekavējoties jāvērsas pēc veterinārās palīdzības pie veterinārārsta.

Katrai dzīvnieku grupai ir sava noteikta komforta temperatūra. Tā, piemēram, govīm un aītām tā ir no minus 10 līdz +16 grādiem. Pat tad, ja gaisa temperatūra vasaras periodā ir nosacīti neliela, mājlopu veselību nelabvēlīgi var ietekmēt augsts relatīvais gaisa mitrums. Ja tas ir robežās no 65%–75%, mājdzīvnieki var sirt no karstuma stresa ietekmes. Arī pārmērīgs gaisa mitrums, tāpat kā karstums, uz mājlopu veselību atstāj ietekmi ilgtermiņā.

Karstā laikā transportējot dzīvniekus nepiemērotos transporta līdzekļos, kuros ir nepietiekama ventilācija un ierobežots dzeramā ūdens daudzums, dzīvniekiem

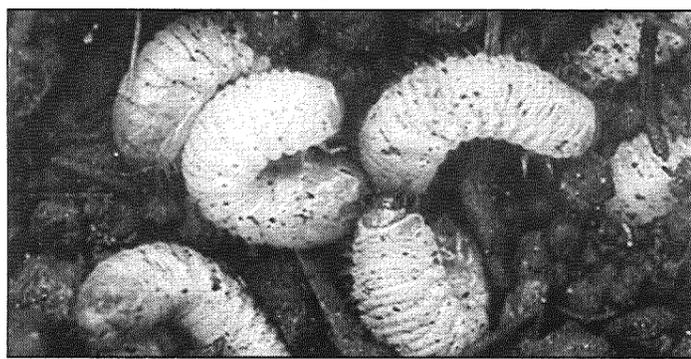
attīstās transporta stress. Nereti pēc ilgstošiem pārvadājumiem daži dzīvnieki transporta stresa ietekmē aiziet bojā.

Pēc pārciesta karstuma stresa dzīvniekiem bieži novērojami mikroaborti, savukārt saimniekiem grūtības sagādā mājlopu meklēšanās pazīmju noteikšana. Nereti sievišķajiem dzīvniekiem novēro izteiktas meklēšanās pazīmes, taču pēc to mākslīgās apaugļošanas grūsnība neiestājas. Karstā laikā govīm bieži ir novērojami tesmeņa iekaisumi, ko ir grūti vai pat neiespējami izārstēt.

Saimniekiem īpaši jāuzmana liellopi, ja tos gana mitrās, purvainās vietās vai upju palienā pļāvās. Šajās vietās ir īpaši liela dažādu asinssūcēju kukaiņu invāzija, kas uzbrūk mājlopiem un izraisa tiem papildu stresu. Kukaiņu uzbrukumi mājdzīvniekiem var būt liktenīgi. Profilaksei mājlopi būtu jāapstrādā ar Latvijā reģistrētiem pretinsektu līdzekļiem, kurus var iegādāties jebkurā veterinārajā aptiekā vai veterināro zāļu lieltirgotavā. Repelenti jālieto, stingri ievērojot personīgo drošību, saskaņā ar katra līdzekļa lietošanas instrukciju.

JAUTĀJĀT — ATBILDAM

Pret maijvaboļu kāpuriem — ar strazdiem, kovārņiem, kurmjiem un pilēm

Vēlētos uzziņāt, vai ir kāda iespēja cīnīties ar maijvaboļu kāpuriem, varbūt kāda ķīmija palīdz? Ļoti daudz ir savairojušies un lielus postījumus nodara zemeņu laukam, ap pushektāru jau “nolikvideja”, apakšā zem katra cera pat pa astoņi gabali. Pēdējos gados šo kāpuru kļūst aizvien vairāk.

Atbilde:

Majvaboļu kāpuru ierobežošanai Latvijā nav reģistrētu insekticīdu. Tos ierobežo, mehāniski salasot un apstrādājot augsnes virskārtu. Majvaboļu kāpurus savā barībā izmanto strazdi, vārnas, kraukļi, kovārņi, kurmji un skrejvaboles. Ar tiem labprāt mēlojas mājās pīles.

Ievērojot majvaboļu lidošanu pavasaros, var izķert pieaugušās vaboles, lai tās augsnē neiedētu olas. Iestājoties tumsai, koku tuvumā, kur tās sapulcējušās, izliek gaismas ķermeni, to aizsedz ar stiklu vai izveido šķērslī, kur vabolēm atsisties, kad tās lidos uz gaismu. Nokritušos kaitēkļus salasa un likvidē. Vieglākai nokritušo vaboļu uztveršanai pie šķērsla var novietot piemērota izmēra trauku ar ūdeni, kur lidotajām iekrist. Apmēram ap saules lēktu var purināt kokus, kuros vaboles pa dienu manītas, un salasīt nokritušās. Šim nolūkam zem koka jānoklāj plēve vai gaiša auduma gabals, kur nokritušās vaboles vieglāk pamanāmas un savācamas.

Lai samazinātu majvaboļu olu dēšanas aktivitāti, ozolus, kuru lapotnē tās barojas, apsmidzina ar *Nimazalu*. Vietās, kur sastopamas majvaboles, zemes ieteicams pārstādīt ik pēc trim gadiem.

Informācija no www.vaad.gov.lv.

Lappusi sagatavoja L. Kirillova

Līvānieši — piedzīvojumu garšu

Sākums 1. lappusē.

Indonēzija atrodas dienvidaustrumu Āzijā. Tas ir arhipelāgs starp Indijas un Kluso okeānu, kas sastāv vairāk nekā no 17 508 salām. Vārds Indonēzija ir cēlies no vārdiem "indos nesos", kas nozīmē salas blakus Indijai. Indonēzija ir lielākais arhipelāgs pasaulē. Paskatoties pasaules kartē, vispirms skatu saista lielie kontinenti, bet izkaisītās salas starp Āzijas dienvidaustrumiem un Austrālijas ziemeļrietumiem bieži vien paliek nepamanītas. Varbūt ne gluži nepamanītas, jo lielākās – Sumatra, Jaungvineja (Papua), Kalimantanā un Java Malaizijas un Filipīnu dienvidos – tomēr izceļas uz visu citu salu fona. Indonēzija pazīstama arī ar nosaukumu "Tūkstoš salu zeme". Milzīgais arhipelāgs nav pilnībā apdzīvots, cilvēki apguvuši aptuveni 6000 salas. Taču, lai arī kā liktos, ka te ir dzīvībai ļoti bīstami sadzīvot ar dabas mainīgo raksturu, kas ik pa brīdī sarīko pārsteigumus ar kāda vulkāna izvirdumu, zemestrīci vai cunami, tomēr cilvēki labprāt šeit dzīvo. Un ne jau pāris gadsimtus, bet gan gadu tūkstošus! Teritoriju pārsvarā aizņem piekrastes zemienes, lielāku salu vidienē ir kalni.

Sodien indonēziešu iedzīvotāju skaits sasniedz 237 miljonus – tā ir viena no blīvāk apdzīvotām teritorijām pasaulē. Visas apdzīvotās salas iedalās 33 provincēs. Katrai savs administratīvais centrs, galvaspilsēta. Visas Indonēzijas administratīvais centrs ir Javas sala, 13. lielākā sala pasaulē, 3. lielākā Indonēzijā. Uz tās atrodas arī galvaspilsēta Džakarta.

Indonēziešiem ir unikāla iespēja sazināties aptuveni 583 valodās un vietējos dialektos, kas sastopami uz salām katrā provincē, ciematā. Lai pavisam nesapītos dialektu labirintos, valsti ir viena oficiālā valoda, ko skolās apgūst visā Indonēzijā un kurā runā valsts iestādēs – Bahasi valoda, kas ir zināma arī Malaizijā. Visās tūrisma vietās visvairāk runā angļu valodā.

Indonēzijā ir ekvatoriāli tropiskais klimats ar augstu mitruma procentu un nokrišņu daudzumu. Lai gan daba ir ļoti bagāta un krāšņa, tomēr gadu iedala nevis četros gadalaikos kā pie mums, bet divos periodos – lietus un sausajam. Klimatiskie apstākļi dažādās salās atšķiras. Kad pie mums ir pavasaris un vasara, Indonēzijā ir sausais periods (no marta līdz oktobrim), kad pie mums rudens un ziema, Indonēzijā ir lietus periods (no novembra līdz februārim). Mitrums ir diezgan liels, vidēji no 75 līdz 95%, bet to var izturēt apbrīnājami viegli. Stiprākās lietussāznes ir decembrī un janvārī. Vidējā gaisa temperatūra ir +30°, ūdens +25° – +29°. Tas arī nodrošina vairākas rīsa ražas gadā, divas zemeņu ražas, vairākas banānu ražas.

Runājot par satiksmi, jāteic, ka Indonēzijā nav daudz lielceļu, tādu, pa kādiem esam raduši braukt Eiropā – automaģistrāles. Tomēr Indonēzijas galvenie ceļi ir diezgan labā stāvoklī. Var ceļot ar autobusiem, kas iedalās trīs veidos – ekonomiskajos,

ekspresautobusus un luksus autobusus ar gaisa kondicionētāju. Ceļi lielākoties ir šauri, kas nepārtraukti ved caur apdzīvotām vietām. Braucot prom no pilsētas, grūti saprast, kur tā beidzas un kad ir sākusies jau nākamā. Tāpēc braukšanas ātrums uz Indonēzijas ceļiem ir neliels, 80 km/h jau liekas milzīgs ātrums, kādu sasniegt izdodas reti. Šajā valstī brauc ar dažādiem braucamrikiem – motorrolleriem, velosipēdiem un mašīnām.

Lielākā daļa pusaudžu pārvietojas ar rolleriem. Īpašas vadīšanas atļaujas nav nepieciešamas. Valdība akceptē šādu skolēnu pārvietošanos, piebilstot, ka braucēji nedrīkst būt jaunāki par 14 gadiem. Ceļa norāžu ir ļoti maz.

Indonēzijas vilcieni ir lēti un lēni vai arī ērti un dārgi. Mašīnas, motociklus un divriteņus var noīrēt lielākajās pilsētās un tūristu centros. Starp dažām salām kursē prāmji. Vietējais transports – bemo (pikaps ar sēdekļu rindu katrā pusē), opelet (mini-busi), bajaj (auto rikša), becak (divriteņa rikšas), dokar (zirga vilkti rati), daudzi no šiem transporta līdzekļiem ir ļoti lēti. Daudzās pilsētās ir taksometri. Tomēr braukšana ar automašīnu pašiem nav pats drošākais ceļošanas veids Indonēzijā. Seit ir kreisās puses braukšana. Lielajās pilsētās un ātrgaitas šosejas ceļi ir diezgan labi, bet ārpusētas ceļi un vietējās trases bieži nav labā stāvoklī. Valsti ir daudz ceļi, pa kuriem kādā noteiktā diennakts laikā ir vienvirziena kustība, bet citā laikā – divvirziena kustība. Ceļa zīmes vai brīdinājuma uzrakstu parasti uz šiem ceļiem nav, rūpīgi jāseko vietējo braucēju rīcībai uz ceļa.

Divas nedēļas mēs pavadījām Kalimantanā jeb Borneo salā. Tā ir trešā lielākā sala uz Zemes. Tā ir vienīgā sala, kuras teritorijā atrodas triju valstu (Indonēzijas, Malaizijas un Brunejas) teritorijas.

Pirmo reizi dzīvē piedzīvojām tik garu pārbraucienu! Lai sasniegtu galamērķi, nācās lidot un braukt ar autobusu veselās divas diennaktis.

3. jūnija naktī sākām ceļojumu uz šo mums tik tālo zemi. Lidojums Rīga – Stokholma (Zviedrija) – Doha (Katara) – Džakarta (Indonēzija) – Balikpapan (Indonēzija), četras stundas ar autobusu līdz Tenggara pilsētai. Tenggara atrodas Kalimantanā jeb Borneo salas austrumu daļā.

4. jūnija pēcpusdienā ielidojām Indonēzijas galvaspilsētā Džakartā. Iebraucot Indonēzijā, turpat lidostā par \$ 35 iegādājāmies Indonēzijas vīzu uz 30 dienām. Līdzī vīzadzēja būt pasei, kas derīga vēl vismaz 6 mēnešus pēc atgriešanās un pasē ir divas brīvas lapas vīzu sadaļā. Šī procedūra noritēja visai ātri, un drīz jau oficiāli bijām šķērsojuši robežu.

Naudas maiņas punktā, samainot līdzī paņemtos ASV dolārus un eiro (kurim šeit ir vienāda vērtība) pārvešam tos miljonus. Naudas vienība ir Indonēzijas rūpija (IDR) = 100 seni. Indonēzijas rūpiju banknotes – mazākajai nomināls ir tūkstotis, lielākajai – 100 tūkstoši. Ja gribi kļūt miljonārs, brauc uz Indonēziju! Tā nu

● Festivāla atklāšana.

● Pieņemšana pie sultāna.

mēs uz divām nedēļām esam kļuvuši miljonāri. Džakartā ir dažas internacionālas bankas, bet naudu var arī apmainīt viesnīcās un vietās, kur tas ir atļauts. ASV dolārs ir vislabprātāk pieņemamā valūta, labprāt ņem arī eiro.

Pēc reģistrēšanās lidojumam bija jāsamaksā lidostas nodokļi, kas Indonēzijā, pērkot aviobiļeti, cenā netiek iekļauti. Kad tas izdarīts, atlika gaidīt uzaicinājumu kāpt lidmašīnā. Vēl vakarā, pēc 2,5 stundu iekšējā pārlidojuma, lidmašīna piezemējās Sepinggan lidostā Balikpapanā.

Ar Latvijas karodziņu rokās orgkomitejas pārstāvji/tulki mūs sagaidīja lidostā, lai pavadītu ceļā uz Tenggara, kur norisināsies festivāls. Pēc pavadoņu lūguma lidostā tika veikta pirmā fotosesija ar festivāla plakātu. Tad iekārtojāmies komfortablā autobusā, kur sēdekļus varēja nolaist guļus stāvoklī un devāmies ceļā. Gandrīz pēc 4 stundu brauciena **5. jūnija** agrā rītā sasniedzām galamērķi. Nakts tumsā mirguļojo gaismaņas visgarām lielākajai Indonēzijas upei Mahakam. Upes garums sasniedz 980 km.

Gar ceļa malām tumsā pamanījām leknas banānu lapas, aiz kurām šur tur redzami milzīgi banānu ķekari. Tumsā bija grūti saskatīt apkārtnē vidi. Tikām aizvesti uz viesnīcu Grand Elty Singgasana. Viesnīca skaista un sakopta, veldzējamies ar *welcom*

drink un esam gatavi jauniem piedzīvojumiem no rīta. Miegas darīja savu, jo Latvijā bija pats gulētiešanas laiks (laika starpība 5 stundas).

Pamostoties no miega, ieradījām "istu paradīzes stūrīti" – pavērs brīnišķīgs skats. Tālumā redzami kalni, spirts lietusmežu gaisms, palmas, banānkoki, papaijas, turpat pie viesnīcas lapenes peldētājus gaidīja minerālūdens baseins. Lai kļiedū nogurumu pēc tālā ceļojuma, varēja relaksēties vietējā SPA centrā. Diena pagāja iepazīstot apkārtni un aklimatizējoties.

6. jūnija rīts sākās ar festivāla gājieni jeb karnevālu. Karnevāls notika gar Mahakam upes krastu apmēram divu kilometru garumā. Parādē kopā ar EIFAF 2015 festivāla dalībniekiem piedalījās apmēram 30 vietējās grupas un etnisko Indonēzijas iedzīvotāju pārstāvji. Parādē bija ļoti krāšņa un interesanta. Tur bija izgreznojušies cilvēki, dievu skulptūras, muzikanti un dejotāji.

Ielas bija pilnas ar skatītājiem un dalībniekiem. Nonākot pie sultāna pils, katrs kolektīvs rādīja vienu isu priekšnesumu.

Vakarā piecas personas no grupas tika aicinātas uz Valdības biroju, kur notika svinīgās vakariņas. Te bija lieliska iespēja nobaudīt bagātīgo indonēziešu virtuvi. Kādas tad "vēderprieķus" varēja baudīt Indonēzijā?

Pamatprodukts Indonēzijas virtuvē ir rīsi. Indonēzijas iedzīvotāji uzturā daudz lieto zivis un jūras produktus – piemēram vēzus, austeres, garneles, kalmārus, krabjus u. c. Visur lieto kokosriekstus. Tos lieto cepšanas eļļas pagatavošanai, kokosriekstu pienu lieto daudzu ēdienu gatavošanai.

Garšvielas un asie čili pipari ir gandrīz visos ēdienos, dažās vietās tos lieto īpaši daudz. Katrai provincei vai katram apgabalam ir sava nacionālā virtuve, kas atšķiras ar ēdienu pagatavošanas veidu un sastāvdaļām. Varētu teikt, ka Austrumkalimantānas virtuve varētu būt baudāma lielākajai daļai cilvēku. Tā sastāv no dārzeņiem, sojas pupām, liellopu gaļas, vistas u. c. Tomēr vispopulārākie ēdieni ir "sate" – putna gaļa, uzdurta uz maziem koka iesmiņiem un grilēta uz ogleņiem, "gado – gado" – dārzeņu salāti ar zemesriekstu mērci, "nasi goreng" – cepti rīsi ar dažādām piedevām, "bakmi goreng" – cepti makaronu izstrādājumi. Ēdienreizēs tiek pasniegti zaļie salāti, sipoli, paprika.

Kā jau islāma tradīcijā pieņemts – cūkgaļu neēd. Gaļas vietā pieņemts pagatavot mērces no jackfruit augļa.

Visa gada garumā Indonēzija pārsteidz ar savu tropisko un subtropisko augļu un dārzeņu bagātību: (banāni, āboli, papaija,

Indonēzijā meklējot

● Kumalas salā.

ananāsi, apelsini, rambutanī, mango, jackfruit augļi, duriani, marakujas augļi, saldie kartupeļi, salāti, čilli, dažādas garšvielas, rieksti, mandeles, kokosrieksti, un vēl un vēl.

Īpašu stāstu ir izpelnījies līdz šim mums nepazīstams auglis — pitaija jeb pūķa auglis Kas tad ir šis noslēpumainais auglis? No senseņiem laikiem līdz pat mūsu dienām lielus un mazus ir fascinējuši nostāsti un leģendas par spārnoto, zvīnām klāto, teiksmaino radījumu — pūķi. Kādas tikai brīnumainas īpašības tam netika piedēvētas. Ari latviešu un igauņu folklorā sastopami nostāsti par naudas pūķiem. Tāpēc šoreiz ir iespēja doties ceļojumā kopā ar pūķa augli...

Pitaija nāk no Dienvidamerikas, kur tās augļi ir ļoti iecienīti. Holandiēši un franči šo tropu augu ievēda Āzijā, kur tas izplatījās Vjetnamā, Malaizijā, Taiwanā un Indonēzijā. Simtiem gadu atpakaļ pūķa augli ēda tikai karaļu galmos un bagātņu ģimenēs. Mūsu dienās pitaija tiek plaši kultivēta un gada laikā dod 4-7 ražas. Centrālajā un Dienvidamerikā šī krāšņā un pasaulē plaši izplatītā kaktusa augļus pazīst kā pitaya, pitahaya, Izraēlā kā p-taya, toties Indonēzijā tā arī dēvē — par pūķa augli (*dragon fruit*). Vēl atpazīstami nosaukumi ir zemeņu humberis (*strawberry pear*), mēness puķe (*moonflower*) un nakts karaliene (*Queen of the Night*). Mums tā bija kardinosa eksotika un paradīze!

Kas attiecas uz dzērieniem, tad indonēzieši iecienījuši tēju un kafiju, kuru pasniedz visur, sākot no lauku bufetes un beidzot ar greznu restorānu. Lielākajai daļai indonēziešu pusdienas un vakariņas nav iedomājamas bez noslēdzošās tējas glāzes.

7. jūnija ritā devāmies uz stadionu, kur notika EIFAF 2015 festivāla atklāšanas ceremonija. Katra dalībvalsts VIP tribiņu priekšā rādīja savu priekšnesumu. Dīvaini tas, kas sarkano paklāju te visur nomaina zilais paklājs. Augstu gaisā lidinājās helikopteri ar festivāla plakātiem. Visapkārt sta-

dionam bija izvietojusies tūkstošiem skatītāju. Festivāla dalībniekus ar izcilu deju uzvedumu sveica vietējie mākslinieki. Vairāki simti dejotāju rādīja deju uzvedumu (gluži kā pie mums Deju svētkos). Krāsaini tērpi, vienkāršie deju raksti, oriģinālas dekorācijas! Indonēzija ir slavēta ar mūziku un dešanu. Tradicionālais mūzikas instruments, ko spēlēja Indonēzijas muzikanti, ir gamelans. Tika iedegta festivāla uguns. Visi piecēlās kājas un dziedāja Indonēzijas himnu. Varēja just tautas vienotības spēku. Indonēzija ir prezidentāla valsts, kur prezidentam ir plašas pilnvaras.

Pilsētā tūristus nav grūti atpazīt, un vietēji skatās uz mums lielām acīm, jo baltos droši vien bieži neredz.

Katru vakaru ar 15 minūšu programmu uzstājāmies uz dažādām skatuvenām (Gerbang Raja skatuve, Rondong Demang skatuve, Taman Ulin skatuve). Vietējie mūs uzņēma ar lielu sajūsmu.

Vakarā jau bija jūtami pirmie apdegumi, bijām kļuvuši pavisam sārti. Jāņem palīgā bija SOS aizsargkrēms pret apdegumiem.

8. jūnijā piecu cilvēku grupa devāmies uz Kultūras un tūrisma biroju, kur uz pieņemšanuaicināja Kultūras un tūrisma biroja vadību. Uzrunu teica "CIOFF Indonēzija" nacionālās sekcijas vadītājs Saids Rahmats un EIFAF 2015 direktore. Te notika arī dāvanu apmaiņa. Festivāla laikā saņēmām dāvanas dažādus vietējo amatnieku darinājumus (no bambusa darinātu mūzikas instrumentu, ar pērlītem izšūtu salvešu trauku, zīda rokassomiņu ar kobras ādas apdari u.c.).

9. jūnija ritā saposāmies, lai dotos uz pieņemšanu pie sultāna H.Aji Muhammad Salehuddin II. Saskaņā ar tradīciju sultānam drīkst būt četras sievas. Sultāna titulu var mantot tikai vīriešu kārtas pēcnācēji. Pasākums notika Karaļa pils laukumā un Mulawarman muzejā. Mūsu grupai tika parādīta īpaša cieņa — bija jāpiedalās pasākuma atklāšanas rituālā. Karaļnama personāls

vispirms man ar īpašu slopiņu veica attīrīšanas procedūru visam ķermenim, īpaši rokām. Kad ķermenis bija attīrīts, apbēra ar risa graudiem. Tiekoties ar sultānu, bija jāpalaiz no banāna lapām darināts putniņš. Ceremonija sākās ar gongu mūziku un indonēziešu sieviešu deju. Kā jau pieņemšanās ierasts, bija arī dāvanu apmaiņa. Dāvanā saņēmām Lembuswana statu — dzīvnieku ar ziloņa ķermeni, putna spārniem un gaļa kājām. Es nezinu, ko tā nozīmē, bet redzams, ka tā kalpo kā pilsētas simbols. Manuprāt ar to ir savijies kāds stāsts vai leģenda.

Pēc šīs ceremonijas devāmies uz pieņemšanu pie Kutai Kertanegara valdības. Festivāla dalībniekus sveica pilsētas municipalitātes vadītāja Rita Widayari. Atkal tikām sēdināti pie galdiem. Ēdienu klāsts bija tik bagāts, ka varēja apmierināt visas gaumes. Jāsaka — īsta izēšanās! Ari šeit bija dāvanu apmaiņa un dejas.

10. jūnija rīta pusē devāmies uz Beseprah ceremoniju, kura ir viena no Erau svētku sastāvdaļām. Beseprah tradīcijas mērķis ir iepazīstināt sabiedrību ar sevi, nostiprināt savstarpējos kontaktus ar festivāla dalībniekiem un Kutai sabiedrību. Beseprah ceremonijas laikā iela (apmēram kilometru gara) pārvēršas par sabiedrisku ēstuvī. Festivāla viesi tika sasēdināti uz mikstiem persiešu paklājiem. Galdī uz ielas bija izklāti divās rindās. Ejot pie galdi, uz trotuāra bija jāatstāj apavi. Uz šo pasākumu bija ieradušies ļoti daudzi apmeklētāji — gan vietējie iedzīvotāji, gan festivāla dalībnieki, gan tūristi. Iedzīvotāju vidū bija arī "pilsētas galva", tādā veidā parādot, ka visi ir vienoti. Pasākums sākās ar lūgšanu. Beseprah pasākuma laikā galdā tika celti dažādi ēdieni, tipiski Kutai reģionam — tradicionālā Kutai kūka, un citi tradicionālie ēdieni — Putu Labuk, Apam, Bread Kingpin, Kelepon, dzeltenie rīsi, pankūkas, Pirik Cabek Mpelam (Sambal), Gence Ruan, Buras, Tumpi un banānu maize. Daudzu ēdienu sastāv-

daļās tiek pagatavotas bambusa stiebrus uz atklātas uguns. Visi ēdieni tika pasniegti īpaši dekorēti, tā, lai izskatītos vēl garšīgāki un pievilcīgāki.

Pēc Beseprah ceremonijas devāmies ekskursijā pa pilsētu un tuvāko apkārtni. Izbraucot no pilsētas, ceļš vijas kalnup. Fantastiska iespēja baudīt mežonīgās dabas skaistumu, vērot paradīzes aināvas. Visapkārt neizbaidāms mežs, koki sulīgām, leknām lapām. Viss tik cieši saaudzis un samudžinājies, ka ne cauri redzēt. Šur tur pamanāmas liānas, kuras uzvijušās līdz augstāko koku virsotnēm. Gar ceļa malām vietām redzamas papiņas, pilnas ar augļiem. Drīz ceļš sāk stiepties garām eļļas palmu plantācijām. Nezinātājam varētu likties, ka tas ir tāds dienvidzemju mežs, bet patiesībā no vides viedokļa — īsta nelaime. Palmu eļļu izmanto gan cepšanai, gan parfimērijā, gan kā degvielu, taču nekāds ekoprodukts tā nav — plantāciju dēļ ir izcirsts lērums lietusmeža hektāru, laupot mājvietu tiem pašiem orangutanjiem. Gar ceļa malām var ieraudzīt savvaļā augošu tos augus, kurus pie mums pārdod ziedu veikalos puķu podos. Braucām uz Waduk Sukarame dabas parku un Meža muzeju (Museum Kayu Tuah Himba), kurš nupat bija atvēries. Meža muzejs iekārtots kādā no viņu tradicionālajām celtnēm. Meža muzejā iepazīsieties ar kokū sugām, kuras aug Borneo salā. Te apskatāmi Kutai rokdarbi, kuri izgatavoti no rotangpalmas — kabineta krēsli, lampas, gultas u.c. Mani kā biologu nebeidz pārsteigt bagātīgā Indonēzijas augu valsts. Kolekcijā apskatāmi 200 dažādi koksnis paraugi, sēklas un herbarizētas lapas.

Muzeja centrā "gulēja" divi milzīgi sālsūdens krokodilu izbāzeņi. Viens no viņiem esot aprijis četrus cilvēkus.

Braucot atpakaļ, pietājam Waduk Sukarame dabas parkā, kur apkārt nelielam ezeriņam ierīkoti pastaigas takas. Pastaigas laikā apmeklējām orhideju siltumnīcu, kur orhideju ziedpumpuri gaidīja savus Ziedu svētkus. Orhideju dārzā ir vairāki simti Indonēzijas orhideju šķirņu. Turpat tuvumā auga koks, kura augļi atgādināja mango. Vietējie zināja stāstīt, ka tas esot indīgs un to izmantojot kā peļu un žurku indi. Mūsu uzmanību piesaistīja sulīgi zaļie risu lauki. Gar lauka malām putnu aizbaidīšanai bija sakārtas skārda bundžiņas. Turpat vedzējāmies ar svaigi spiestu cukurniedru sulu.

Braucot uz viesnīcu, pietājam BATIKA tirgotavā. Batika ir sena indonēziešu māksla. Batika ir izmantota jau gadsimtiem ilgi, bet tā vēl aizvien ir populāra. Batikus tērpus nēsā gan augstzdīmētās personas svinīgu pasākumu laikā, gan tirgus pārdevēji. Batīkotie audumi ir ļoti krāšņi, un tie izceļas ar apbrīnojami dažādību. Batikas darināšanai meistars izmanto vara kausiņu, kas ir pildīts ar izkausētu vasku, un ar tā palīdzību uzzīmē uz auduma visvairāk rakstus. Kad vasks ir nožūvis, audums tiek iemērkts krāsvielu šķīdumā. Ar vasku pārklātās vietas nenokrāsojas. Lai izveidotu daudzkrāsainus rakstus, šis process tiek atkārtots, liekot lietā dažādas krāsas. Parasti batiko

kokvilnas vai zīda audumu. Krāsas izgatavo no vietējo augu lapām, koksnis, mizas un garšvielām, lai gan tiek lietotas arī sintētiskās krāsas. Pirms rakstus sāka zīmēt ar vasku, tos veidoja ar dārzeņu pastām, dzīvnieku taukiem un pat dubļiem. Mūsdienās visbiežāk tiek izmantots sintētiskais vasks, bet joprojām mēdz lietot arī parafīna un bišu vaska maisījumu. Pēdējos gadu desmitos batikas izstrādājumi ir iemantojuši lielu popularitāti un ir kļuvuši par Indonēzijas nacionālās identitātes simbolu. Atzīstot batikas seno vēsturi Indonēzijā un tās ietekmi uz vietējo kultūru, UNESCO 2009. gadā to iekļāva cilvēces nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā. Tradicionāls batikots apģērba gabals ir selendang — sievietes to izmanto par šalli vai arī valkā, pārliktu šķērsām pāri krūtīm un plecām, un tajā bieži nes bērnu vai tirdzniecībai iegādātos produktus. Bet karstā laikā ar šo apģērba gabalu arī apsedz galvu. Vīrieši nēsā tradicionālu galvassegmu, sauktu par iket kepala. Batīkotu kvadrātveida auduma gabalu viņi aptin ap galvu, izveidojot turbānu. Bieži šādu galvassegmu vīrieši nēsā oficiālu ceremoniju laikā. Ejot uz vienu no Erau ceremonijām, arī mūsu pušiem tika uzdāvināta šī galvassega. Vēl viens populārs apģērbs ir saronga — batikots taisnstūrveida auduma gabals, ko aptin ap augumu. Dažreiz divas tā pretējās malas tiek sašūtas kopā. Visbiežāk sarongu aptin ap gurniem, brīvo galu aizbāž aiz augšējās malas, un tā izskatās kā brīvi svārkis. Sarongu nēsā kā vīrieši, tā sievietes. No batīkotiem audumiem tiek gatavoti visdažādākā stila apģērbi, sākot ar parastām biksēm un beidzot ar smalkām kleitām. Bet, izmantojot batikas tehniku, tiek darinātas arī gleznas, sienas dekorī, galdauti, gultas pārklāji un citas lietas. Indonēzijas tirdzniecības tūristi var iegādāties batikotas somas, sandales, abazūrus un pat datorsomas. Piedāvāto izstrādājumu klāsts ir neapmērājams plašs. Batika tiešām ir apbrīnojama māksla!

Pēcpusdienā devāmies uz ielu koncertu. Saule neželīgi cepināja. Bijām kā uz pannas. Vietējie labprāt iesaistījās mūsu dejās.

Pēc koncerta steidzamies uz viesnīcu, lai gatavotos Latvijas nacionālajam vakaram. Vakars izdevās lieliski! Pateicoties Latvijas institūta informatīvajiem bukletiem un brošūrām, tika veiksmīgi sagatavots informatīvais stends. Galdā tika celti nacionālie ēdieni, kurus bija iespējams aizvest uz tik tālu zemi (pelēkie zirņi, rudzu maize, siers, balta maize ar medu, speķis, šprotes, dažādi cepumi, dzērveņu morss, "Laimas" un Skrīveru saldumi, Latvijas balzāms un pašdarinātā "samenīte". Izmantojām arī videoclipu ar Prāta vētras dziesmu "Welcome To My Country (Latvia)". Protams, neiztrūkstoša sastāvdaļa bija danči.

Festivāla laikā šādas valstu sadraudzības naktis jeb Nacionālie vakari notika katru dienu. Katra festivāla dalībvalsts iepazīstināja ar savu kultūru, deju, nacionālajiem ēdieniem un rotājām.

A.Kārkle,
"Ceiruleiņa" vadītāja
Nobeigums sekos.

Bieži vien cilvēks labāk pazīst automašīnas vai datora uzbūvi nekā sevi pašu...

Katra cilvēka ikdienu veido dažādi notikumi – jautrāki un garlaicīgāki, traģiskāki un laimīgāki, nozīmīgāki un mazsvarīgāki, kas apvienojas vienā dzīves pavedienā, līdzīgi kā krelles sastāv no daudzām pērlītēm. Cilvēks kaut kādā mērā pārdzīvo katru situāciju, tomēr ne vienmēr spēj izskaidrot savu reakciju, pamanīt, kā tā ietekmē viņu un apkārtējos. Mūsdienu dzīves ritms ir ļoti ātrs, piesātināts ar informāciju, tāpēc atliek mazāk laika, lai ieklausītos sevī. Nereti cilvēks labāk pazīst automašīnas vai datora uzbūvi nekā sevi pašu, klausās mūziku, skatās televizoru un nedzird savas iekšējās pārdomas. Reizēm tā ir vienkāršāk, atsvešināšanās no sevis var sniegt zināmu mierinājumu, bet diez vai tas palīdz justies laimīgam, jo ar laiku var sakrāties neapmierinātība un tukšuma sajūta.

Par to, kā atgūt dzīvesprieku, kam pievērst uzmanību ikdienā, lai būtu laimīgs, stāsta Tatjana Griškina, Latvijas Psihoterapeitu biedrības sertificēta eksistenciālā psihoterapeite, Krīžu un konsultāciju centra „Skalbes” psiholoģe.

Dzīvē ir brīži, notikumi, kurus gribētos aizmirst, izstumt no apziņas, padarīt par nebijušiem, tā radot ap sevi sienu, kas it kā pasargā no dzīves pārdzīvojumiem, tomēr vairo arī bezjēdzību, reakcijas padarot automātiskas. Ir cilvēciski izvarīties no sāpēm, tomēr, ja kritisko situāciju nepārstrādā, nepieņem, neatrod tai savu vietu pieredzē, tad grūti dzīvot tālāk. Kas notiks ar krellēm, ja no tām izgriezīs kādu posmu?

Ja sāp ievainota kāja, cilvēks meklē palīdzību, tad kāpēc līdzīgo neattiecināt uz dvēseli?

Nesen dzirdēju sarunu starp divām sievietēm, kuras brauca no bērēm: “Mīrušā sieva tik labi turējās, nevienu asariņu nenobirdināja!” Es nezinu attiecību kontekstu starp mīrušo un viņa sievu, tomēr kopumā mūsu sabiedrībā vēl aizvien ir sastopams priekšstats, ka spēcīgs cilvēks nelaujas pārdzīvojumiem. Protams, katra cilvēka reakcijas var būt dažādas un nevaram kādu nosodīt, ja viņš reaģē atšķirīgi no mums vai lielākās daļas sabiedrības. Arī vēšanās pēc palīdzības nav vājuma pazīme, bet apstiprinājums cilvēka rūpēm par sevi. Ja sāp ievainota kāja, cilvēks meklē palīdzību, tad kāpēc līdzīgo neattiecināt uz dvēseli?

Ikviena kaut reizi dzīvē izjutis sāpes, sāras, dusmas un citas smagas jūtas, tās ir dabiska un cilvēciska reakcija uz kritisku notikumu, taču jau sen ir pierādīts, ka

emocionālam atbalstam ir dziedinošs spēks, tādēļ ir svarīgi atrast kādu, kam uzticēties, dalīties ar *sāpi*, ieklausīties savās patiesajās vajadzībās, nevis steigties atbrīvoties no saviem pārdzīvojumiem, pārmērīgi lietojot alkoholu, medikamentus, izolējoties no citiem, cenšoties sevi drudzāni ar kaut ko nodarbināt vai ieslīgt domās par pašnāvību.

Ignorētas emocijas nekur nepazūd, tās turpina attīstīties un nemanāmi piezogas jaunā veidolā — kā depresija, psihosomatiskie simptomi, veģetatīvā distonija, panikas lēkmes vai beziņš. Cilvēki rīkojas emociju vadīti, tomēr nesaprot, ko jūt, un nespēj izturēt savas sāpes, tomēr, ja savlaicīgi parūpētos par atbalstu, vērstos pie speciālistiem, kritiskos dzīves notikumus būtu vieglāk pārdzīvot netraumējot sevi vēl vairāk.

Kurš gan nevēlas būt laimīgs?

Apmierinātība ar savas dzīves notikumiem ir atkarīga no vairākiem faktoriem un viens no svarīgākajiem ir tas, kā cilvēks attiecas pret savas dzīves situācijām, kā interpretē notikumus, kā tos uztver. Pašu uztveri ietekmē gan temperaments, gan ģimenē iemācītie uzskati, pieredzē iegūtās atziņas, pārdzīvotās traumas, vērtību sistēma, apkārtējā kultūrvidē, tomēr, būdams pieaudzis, cilvēks var *izrevidēt* un mainīt savas nostādnes, uzskatus, ieradīt, kuri no tiem viņam palīdz, bet kuri traucē un ierobežo.

Laimīgas dzīves paraugs šodienas sabiedrībā saistīts ar dzīves baudīšanu un augstiem sadzīves standartiem: stilīgs apģērbs, garšīgi ēdieni, skaisti partneri, spilgti ceļojumi, spīdoša karjera, privātmāja, mašīna un nepārejošs prieks. Dzīve pārvēršas par skriešanu no vieniem panākumiem līdz nākamajiem, tiekšanos pēc paviršiem jauniem iesaistītiem – vēl vienas jaunas kurpes, jauns partneris, jauna frizūra. Protams, nav nekā nosodāma, ja cilvēks sev vēlas kaut ko no minētā, taču bieži vien tas rada ilūziju, ka laime ir tiekšanās pēc ārējiem sasniegumiem, nepieņemot savu dzīvi kopumā – ar tās ierobežojumiem un ēnas pusēm.

Gandrīz nomirst, jo kauns no kaimiņiem..

Nereti cilvēki salīdzina sevi ar citiem un pārlietu uztraucas “ko par mani padomās”. Reiz kāda kundze stāstīja, ka nav spējusi nospiegt apsardzes zvana pogu un pasaukt palīgā kaimiņus, kad pret viņu vardarbīgi izturējās vīrietis. Viņa gandrīz nomira, tomēr viņai bija kauns saukt kaimiņus, jo tad viņi redzētu, ka viņai neklājas tik labi. Cilvēki reizēm konkurē pat ar sev tuvākajiem, nesaprotot, ka šāda attieksme ved tikai pie lielākiem zaudējumiem. Nereti tiek aizmirsts, ka katrs no mums ir atšķirīgs, savā ziņā unikāls, tāpēc arī laime katram ir sava, neatkarotājama, to nevar salīdzināt ar ārēji uzstādītajiem standartiem vai citu cilvēku dzīvē.

Nav tādas vienas taisnības — katram tā var būt sava

Greizis ir priekšstats par laimi kā par totālu bezrūpību un vieglu dzīvi, tas padara cilvēku nepacietīgu un prasīgu. Tie, kuri spēj būt iecietīgāki pret nelielu diskomfortu, sāpēm, pārdzīvojumiem, sarūgtinājumu, var efektīvāk pretoties vilšanās un neapmierinātības izjūtām dzīvē. Arī bieži vien izplatītā dzīves notikumu vērtēšana skalā “labi/slikti, pareizi/nepareizi” atņem dzīvei krāsas, pārdzīvojumu niānses, tomēr sniegt šaurus vērtējumus “normāli/nenormāli” ir tik viegli un ierasti, jo dod iespēju ātri orientēties ar notikumiem un informāciju pār-

pildītājā dzīvē. Tā, būdami dažādi, cilvēki kļūst nepieņemami pret atšķirībām: “Vegāni ir nenormāli”, “Sieviete, kas negrib dzemdēt bērnu, ir egoiste”. Bailes no atšķirīgā rada trauksmi un reakcijas uz iedomāto apdraudējumu kļūst pārspīlētās un liek iesaistīties cīņā, kas reizēm ir ļoti nežēlīga.

Nevis emocijas ir destruktīvas un kaitīgas, bet veids, kā cilvēks tās izpaūž, ko ar tām dara

Tas, kurš nespēj sadzīvot ar sevi, grūtāk sadzīvo arī ar citiem, nosodot citus, mēs nereti neļaujam elpot arī sev: “dusmas traucē attiecībām”, “šķirties ir slikti”, “raudāt ir vājuma pazīme”. Tomēr, vai ir iespējams nekad nedusmoties? Vai attiecības bez konfliktiem ir reālas? Vai sāras ir iespējamas bez asarām?

Svarīga ir saskaņa starp emocijām un racionālo prātu, kas, kopā darbojoties, veido emocionālo inteliģenci un palīdz pieņemt saprātīgus lēmumus, precīzāk novērtēt situācijas un attiecību aspektus, atturēties no vardarbīgas uzvedības vai pašdestrukcijas. Ja cilvēks nepietiekoši pazīst sevi, dzīvo savu dzīvi pēc svešiem standartiem vai nav ticis galā ar kādreiz piedzīvotām sāpēm, tad viņa ikdiena var kļūt mokoša un spiest kā nepareizā izmēra kurpes. Jebkura situācija var būt kā pēdējais piliens, tādēļ ir būtiski izprast savas emocijas un nepatīkamās pārdzīvojumus, jo tas nereti var signalizēt par kaut ko nozīmīgu un kļūst par kompasu, kas palīdz orientēties dzīvē. Ja iemācās atpazīt un pārvaldīt savas reakcijas, cilvēks var kļūt brīvāks savās izvēlēs.

Ir svarīgi sev pajautāt – ko es patiešām gribu dzīvē, kas man ir nepieciešams, kas var palīdzēt? Pat, ja atbilde nenāk uzreiz, jautājumi sev jāturpina uzdot. Neviens no mums nezina, cik ilgs ir viņa dzīves laiks. Mēs sevi apmānām, atliekot savu dzīvi uz nezināmu laiku, taču reizēm nemaz nav jāgaida lieli notikumi, lai sajūtu dzīves piepildījumu, var novērtēt un priecāties par vienkāršām ikdienas lietām.

Informāciju sagatavoja
www.psihoterapija.lv

Tuncis nepiedzima bundžā...

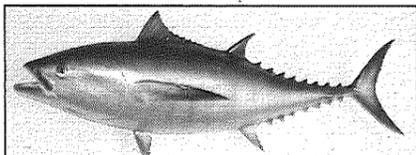
Kā vairākums no mums raksturotu vārdu “tuncis”? Ar zivs gaļas *putriņu* vai maziem filejas gabaliņiem, iemērktiem eļļā vai udeņainā šķidrumā, dēvētā par *tunča sulu*. Tikai tiem, kas skatās makšķerēšanas vai dzīvnieku pasaules raidījumus, ir priekšstats par tunča jeb tunzivs izskatu, uzvedību un zveju. Un tikai gardēži ir *noprovējuši* istu tunča gaļu. Pateicoties konservu biznesam, tunzivs ir kļuvusi par dzīvnieku bez savas identitātes, tāpēc pienācis laiks iepazīties tuvāk.

Lai cik divaini tas šķistu, tunzivs pieder makreļu (jeb skumbriju) dzimtai — tūnci ir lielākie šī grupējuma pārstāvji, vislielākie — zilspuru jeb zilie (nozvejoto zilā tunču garuma rekords — 5,5 metri, smaguma rekords — 684 kilogrami). Jāpiebilst, ka tuncis ir arī pati dārgākā zivs. Piemēram, lielākā summa, ko japāņu eksotisko zivju uzpircējs un restorānu tīkla *Sushi-Zanmai* prezidents Kijosi Kimura izsolē samaksāja par 222 kg smagu zilā tunci, bija 1,76 miljoni dolāru.

Rodas jautājums — kāpēc tik dārgi? Pēc vērtīgo vielu satura tuncis ne vien neatpaliek, bet pat apsteidz zālējādu gaļu. Tā filejai ir tik cēla garša, ka franči to iesaukuši par *jūras tēļa gaļu* (tiesa — dažādām sugām gaļas garša un struktūra atšķiras). Kā izskaidrot šo fenomenu?

Vai veselīgākā gaļa pasaulē?

Atbilde jāmeklē dabā. Tunzivis ir plēsēja — tām ir lielas mutē, asi zobi, tās dzīvo lielos baros un pārtiek no mazākām zivīm, vēžveidīgajiem un kalmāriem. Pār-

svarā uzturas siltos ūdeņos, bet lielākās sugas nesmādē arī planētas ziemeļdaļu. Tunzivis ir ļoti ātras — peldot sasniedz 77 km ātrumu stundā, tām ir liels sarkano muskuļšķiedru apjoms, kas nodrošina spēju ilgstoši un enerģiski kustēties, un šis fiziskās slodzes rezultātā paaugstinās ķermeņa temperatūra (par dažiem grādiem augstāk nekā ūdenim). Tieši muskuļainā un ar hemoglobīnu bagātā tunča gaļa rada neparasto garšu.

Arī pēc citiem parametriem tunča gaļa ir nepārspējama — tajā ir ne vien augsts olbaltumvielu līmenis (augstāks atrodams tikai kaviārā jeb zivju ikros) un zemi ogļhidrātu un tauku rādītāji, bet arī unikāls vitamīnu un minerālvielu kopums: daudz fosfora, kālija, nātrijs, kalcija, magnija, dzelzs, selēns, A, B1, B2, D, PP vitamīnu un Omega 3 taukskābju.

Kā ar dzīvsudrabu?

Runājot par tunci, ir trīs sāpīgi jautājumi. Pirmām kārtām visiem zināms, ka lielās zivis bioakumulē toksīnus, kas izgāzti pasaules ūdeņos, un satur vairāk dzīvsudraba. Ģeoloģisko pētījumu aģentūras ziņo, ka ar katru gadu okeāna zivju saimētības līmenis tikai ceļas un ceļas, taču par tūnciem viedokļi atšķiras, piemēram, kāda cita pētījuma rezultāti vēsta, ka no visām

lielajām zivīm smagie metāli un dzīvsudrabs vismazāk uzkrājas tieši tūncos.

Pēdējo gadu lielākais *biedētājs* bijis kanādiešu pētnieks Brūss Lurje — viņš veica eksperimentu, ēdot tunča konservus septiņas reizes dienā, un jau pēc divām dienām, nododot analīzes, atklāja, ka dzīvsudraba līmenis asinīs pieaudzis gandrīz pusotru reizi.

Protams, visas pārmērības kaitē veselībai, taču citos eksperimentos — ar nelielām (apmēram 300 g) tunča maltītēm divas reizes nedēļā, — kaitējums netika novērots. Turklāt zinātnieki ir atklājuši, ka taukskābēm, ko satur lielās zivis, piemīt pretiekaisuma efekts, un tās atvairā dzīvsudraba negatīvās sekas. Cita zinātnieku grupa uzskata, ka dzīvsudraba neitralizētais varētu būt arī selēns.

Daļa tunču jau izmirst

Otra tunču problēma ir pārmērīgā zvejniecība un cilvēku dzīšanās pēc peļņas. Tunzivis zvejo vairākos veidos — pati saudzīgākā ir īpaši pielāgota makšķerēšana, taču zveja ar riņķvadiem, jedām un ar zivju pievilināšanas ierīcēm ir ārkārtīgi neselektīva — tiklos iekļūst daudz tā saucamās pārzvejas (mazās tunzives, delfīni, haizivis, jūras bruņurupuči, jūras ziditāji un pat ūdensputni), kas tiek izgāzta atpakaļ jūrā jau nedzīva. Cilvēku alkātība un nevērtība pret dabu gandrīz visus lielos tūncus ir padarījusi par izmirstošiem (kā prece tuncis ieņem otro vietu pasaules jūras velšu tirgū, piekājoties tikai garneļēm). Piemēram, dienvidu zilspuru tuncis ir galēji izmirstošs, arī Atlantijas zilais

tuncis ir izmirstošs, Vidusjūras tunzivju krājumi jau gandrīz beigušies, zivju tirgū iecienītās dzeltenspuru un garspuru tunzivis jau iekļautas Sarkanajā grāmatā, arī visvairāk konservos izmantoto svitraino tunzivju skaits sarūk. Kā minēts nesenā Eiroparlamenta ziņojumā, pēdējo 20 gadu laikā zilā tunzivju biomasa ir samazinājusies par 80% — tām draud izmirstāna. Pašlaik tunču nozveja gadā sasniegusi 50 000 tonnu (salīdzinājumam — 1997. gadā bija tikai 200 tonnu), un galvenais noieta tirgus ir Japāna.

Japāni apēdis pēdējo tunci...

Japāņu apsēstība ar tunča suši un steikiem ir šo zivju trešā *katastrofa*. Tiesa, tuncis jau kopš Romas impērijas laikiem ir bijusi neatņemama Eiropas kulinārijas sastāvdaļa (piemēram, spāņu marmitako jeb tunča ragū, itāļu karpāčo no svaigas tunča gaļas), taču japāņi apēd 80% no visiem Atlantijas okeāna un Vidusjūras izzvejotajiem zilajiem tūnciem (ik gadu aptuveni 22 000 tonnu), kur to skaits jau katastrofāli sarucis.

To, kā garšo zilais tuncis, lielākā daļā no mums var tikai iztēloties, bet mums ir iespēja nobaudīt dzeltenspuru vai svitraino tunci, kas nopērkams mūsu veikalos. Sasaldētai tunča gaļai pilnībā jāatšķīst istabas temperatūrā. Jācep, bieži grozot no vienas puses uz otru, nedrīkst pārcept, tad gaļa kļūst sīksta.

Un cerēsim, ka nekad nepienāks diena, kad tūncus ierakstīs izmirstošo sugu grāmatā...

“Ko ārsti tev nestāsta”

RĒZEKNĒ

Tērpu māksliniece no Rēzeknes attīsta ekoloģisko modi

Apģērbs no otrreiz izmantojamiem materiāliem jeb ekoloģiskā mode ir jaunās tērpu mākslinieces Rēzeknietes Velgas Krukovskas darbības pamatkoncepts. Lai arī vietējiem viņas radīto tērpu ideja vēl jāskaidro, tikmēr ārvalstnieki to jau novērtējuši, un vairāki viņas darinājumi aizceļojuši uz ASV, Kanādu un pat Ķīnu.

Jaunā modes māksliniece šogad pabeigusi studijas programmā "Apģērba dizains un tehnoloģija" Rēzeknes Augstskolā. Viņa no skapjiem velk arī auduma gabaliņus, dažādus apģērbus, rāda, kā tos var kombinēt kopā, kā, piemēram, blūzi un šalli var pārvērst pavisam citā tērpā. Šobrīd viņai top jau ceturrtā modes kolekcija, kurai tērpi darināti no otrreiz izmantojamiem materiāliem. "Pasaules kontekstā "recikled" ir, piemēram, nogriezt T-kreklam apakšu vai sataisīt bārkstis. Mans "recikled" ir daudz dziļāks — ar rekonstrukciju," viņa skaidro.

Velga savos darbos īpaši uzsver ekomodī un tos prezentējusi ne vien augstskolā, bet arī jauno modes dizaineru pasākumos kaimiņvalstīs. "Man patīk uzsvērt,

ka, redziet, nevajag tērēt milzu naudu, lai radītu kolekciju," skaidro jaunā māksliniece, uzsverot tieši ekodomāšanu, ko, viņasprāt, ne visi uzreiz uztver. "Man ir svarīga vides saglabāšana, jo, kā zināms, jebkura jauna apģērba radīšana rada kaitējumu videi."

Savām kolekcijām viņa reti izmanto veikalos pirktus audumus, bieži kaut ko atrod savā skapī vai lietoto apģērbu veikalos. "Tas ir vēl interesantāk, ka var atrast dažādas faktūras. Ja aizej uz audumu veikalu, nopērc piecus metrus, tad tev nav tik liela daudzveidības iespēja. Man patīk eksperimentēt, piemēram, kleita, četras jakas, kas bija ļoti vecmodīgas un principā nevalkājamās tādā ziņā, ka masveida ražošanā dažreiz tiek aizmirsts pats cilvēks. Es piepirku mežģīni audumu veikalā, un saņāca tērps, nevar pat iedomāties, ka agrāk tās bija četras jakas," stāsta Velga Krukovska.

Šobrīd jaunā rēzekniete savu tērpu radīšanu iecerējusi pārvērst biznesā: "Man ir savs internetveikals eksperimenta stadijā, šis tas aizgājis uz ārzemēm. Tas ir interesanti, ka tērpu nopērk japāņiete. Kanāda, dažas vietas Amerikā, Īrija, Holande, Ķīna. Ir atsauksmes, cilvēks pieraksta, ka viņam ļoti patīk ekopieeja, ka tas

● Ekomodes dizaineres Velgas Krukovskas radītie tērpi.

ir zaļi, atbildīgi domājošiem cilvēkiem."

Jaunā modes māksliniece gan

atzīst, ka Latvijā zaļā domāšana tērpos vēl nav tik izplatīta, kā tas ir citviet pasaulē. Viņa cer, ka ar

savu piemēru interesi par zaļo jeb ekomodī raisīs arī rēzeknietēs.

"Rēzeknes Vēstnesis"

LĪGATNĒ

Skatu tornis atkal vaļā

Populārajām Ligatnes dabas takām šis ir 40. jubilejas gads. Tādēļ šovasar te par jaunumiem un apmeklētāju ērtībām ir domāts īpaši.

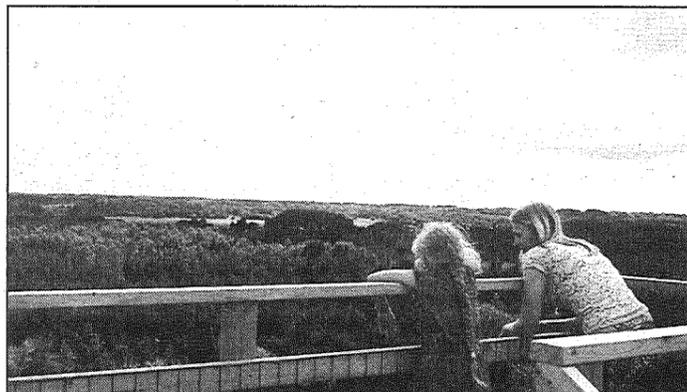
Nu pēc remonta skatītājiem atkal ir atvērts lielu popularitāti ieguvušais skatu tornis, no kura paveras lielisks skats uz iespaidīgajiem mežiem klāto Gaujas senleju ļoti plašā, vismaz 20 km rādiusā un saskatāmas arī Gūdu klintis. Pērn sliktā tehniskā stāvokļa dēļ šo torni slēdza, jo tika izvērtēts, ka 1976. gadā Cepurišu kalnā uzbūvētā torņa konstrukcijas lielā mērā savu mūžu nokalpojušas.

Iecere par šādu torni radusies Gaujas nacionālā parka pirmajam direktoram Gunāram Skribam. Viņš, iepazīstot takas teritoriju, bija devies pa to izjādē un apstāties arī Cepurišu kalnā. Tur intereses pēc iedomājies uzkāpt vienā no augstākajām eglēm. Ieraudzījis iespaidīgo skatu, kas paveras uz apkārtējo ainavu, sapratīs, ka te noteikti ir jābūt skatu tornim. To būvēt uzticējusi Daugavpils ugunsnovērošanas torņu brigādei, izvirzot arī būtisku noteikumu — torņa celšanas procesā nedrīkst izpostīt mežu. Bet Cepurišu kalns ir augsts, ar stāvām nogāzēm, tādēļ torņa celšana tā virsotnē ir bijusi pamatīga meis-

tarības pārbaude torņa būvētājiem, ko viņi izturējuši godam, jo, lai gan tornis ir vairākas reizes remontēts, tā galvenie balsti — četri gari ozolkoka balsti, saglabājušies kopš torņa pirmsākumiem.

Pašreizējo skatu torņa atjaunošanu veikt uzticēja SIA "JaunRīga ECO". Atjaunošanu finansēja Dabas aizsardzības pārvalde.

Domājams, ka Ligatnes dabas takas zina un tajās kaut reizi mūžā ir viesojušies lielākā daļa Latvijas iedzīvotāju. Jaunajai paaudzei der atgādināt, ka takas kopš 1975. gada mērķtiecīgi veidotas mežainām gravām bagātā apvidū, lai iepazīstinātu apmeklētājus ar Latvijā dzīvojošo savva-

● No skatu torņa Cepurišu kalnā Gaujas senlejas panorāmu nu atkal droši var skatīt visi.

ļas dzīvnieku sugām plašā teritorijā, kas maksimāli pietuvināta dzīvnieku dabiskajiem dzīves apstākļiem. Tieši pirms 40 ga-

diem no Kurzemes mežiem uz Ligatni tika atvesti pirmie taku iemītnieki — staltbrieži.

"Liesmā"

BALVOS

Velomūzikas brauciens Rugājos

Pētdienas pievakarē Rugājos piestāja Velomūzikas brauciens, dodot iespēju interesentiem ieklausīties Kārļa Kazāka un viņa domubiedru dziesmās un mūzikā.

Velomūzikas brauciena dalībnieki savu ceļu sāka pēc Jāņiem Rēzeknē, lai astoņās dienās ar velosipēdiem nonāktu Lūznavā, Maltā, Stīrnienē, Murmastienē, Idenā, Rogovkā, Rancānos, Tilžā, Rugājos, Stāmerienā, Pilskalnā, Lejasciemā, Sinolē, Rankā, Jaunpiebalgā, Gatartā, Drustos un finišēja Raunas novadā.

Rugājos Velomūzikas braucienam sagaidīja kupls pulciņš iedzīvotāju, lai gan brauciena dalībnieki bija lūguši šo braucienam

īpaši nerekklamēt, jo tas nav koncerts tradicionālā izpratnē. Jau ceturto gadu Kārlis kopā ar saviem domubiedriem, mūziķiem, draugiem dodas Velomūzikas ceļā. Katru dienu ar velosipēdiem mērojot aptuveni 50 līdz 60 kilometrus, viņi apceļo Latviju, ieskandinot to savās dziesmās. Kārlis Kazāks teic, ka tā var iepazīt Latviju, tās cilvēkus no cita redzesleņķa. Katru gadu cenšoties būt aizvien citviet, taču vienmēr ceļš vedot caur Latgali, tieši tāpēc viņš izpilda dziesmas arī latgaliski. Rugājieši ir pateicīgi mūziķiem, ka šogad Velomūzikas kartē ieskanējies arī šī novada vārds.

Par nakšņošanas vietu pasākuma dalībnieki "maksā" ar mūziku un dziesmām. Tā bija arī šoreiz.

Rugājos viņi uzstāšanos parkā iemaina pret nakšņošanas vietu saietu nama mazajā zālē, lai, ritā pabrokastojuši, dotos ceļā uz Lejasciemu.

Velobrauciens ir mūziķu Kārļa Kazāka, Jura Kroiča, Kaspara Tobja un Māra Bimāņa radīts muzikāls ceļojums, kurā mūzikas instrumenti un viss ceļošanai vajadzīgais tiek vests līdz uz velosipēdiem, radot iespēju muzicēt jebkurā vietā jebkurai auditorijai. Braucieni pa Latvijas mazaizem ceļiem, piestājot nelielās apdzīvotās vietās, sākās 2012. gadā.

● Velomūzikas brauciena idejas iniciators Kārlis Kazāks (vidū) ar domubiedriem muzicē Rugāju parkā.

Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldē reģistrētie notikumi

Krāslavā aizturēts automašīnu spoguļu zaglis

No šī gada 30. jūnija līdz 2. jūlijam Krāslavas policijas iecirknī tika saņemti 17 automašīnu īpašnieku iesniegumi par aizmugures sānu skata spoguļu stiklīņu zādībām, informē Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja preventīcijas nodaļas inspektore Dace Gutmane.

Pārbaudot operatīvo informāciju, Krāslavas iecirkņa kriminālpolicijas nodaļas un Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kriminālpolicijas biroja amatpersonas aizturēja kādu Krāslavas iedzīvotāju — 1986. gadā dzimušu vīrieti. Viņš jau agrāk bija nonācis policijas redzeslokā gan par mantiska rakstura noziegumiem, gan par narkotisko vielu lietošanu. Likumsargiem izdevās atrast un izņemt lielāko daļu nozagto spoguļu stiklīņu.

Policijā par notikušo uzsākti vairāki kriminālprocesi pēc Krimināllikuma 190. panta pirmās daļas. Izmeklēšana turpinās.

Ceļu satiksmes negadījumos cietuši cilvēki

Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Kārtības policijas biroja preventīcijas nodaļas inspektore Anastasija Laizāne informē, ka reģistrēta virkne ceļu satiksmes negadījumu, kuros cietuši un dažāda smaguma traumas guvuši cilvēki. Tāpat viņa informē, ka četrus dienu laikā uz reģiona ceļiem apturēti 30 transportlīdzekļu vadītāji alkohola reibumā, tajā skaitā bijuši arī velosipēdisti.

✓ 3. jūlijā Rēzeknes novada Sakstagala pagastā notika vieglās automašīnas Volvo, kuru vadīja 1957. gadā dzimis vīrietis, un traktora sadursme. Nopietnas traumas guva vieglās automašīnas vadītājs, viņš tika nogādāts slimnīcā.

✓ 4. jūlijā Rēzeknē divu ielu krustojumā notika automašīnas VW, kuru vadīja 1949. gadā dzimusi sieviete, un Citroen, kuru vadīja 1985. gadā dzimis vīrietis, sadursme. Trieciena radītās inerces dēļ VW iebrauca stāvošā automašīnā VW Caddy.

Medicīniskā palīdzība bija nepieciešama VW pasažierēm — 1950. un 1949. gadā dzimušām sievietēm.

✓ Tajā pašā dienā Rēzeknes novada reģistrēts vēl viens negadījums, kad Ozolaines pagastā notika automašīnu Citroen un Audi sadursme. Negadījumā cieta Citroen vadītājs, kurš dzimis 1956. gadā, un pasažieris, kurš dzimis 1998. gadā.

✓ 4. jūlijā Daugavpilī kādā krustojumā 1966. gadā dzimis automašīnas Mercedes vadītājs nepalaida pa galveno ceļu braucošo automašīnu Opel. Sadursmes rezultātā Opel pasažiere, vienu gadu veca meitenīte, guva galvas sasitumu.

✓ 5. jūlijā Balvu novadā 1974. gadā dzimis vīrietis, vadot motorolleru alkohola reibumā, neizvēlējās drošu braukšanas ātrumu, kā rezultātā ceļa likumā braucamais apgāzās. Negadījumā cieta 1984. gadā dzimis pasažieris. A. Laizāne piebilst, ka minētajam vadītājam pirms mēneša tika sastādīts protokols par atrašanos sabiedriskā vietā vairāk nekā četru promiņu reibumā.

✓ 6. jūlijā Daugavpilī 1962. gadā dzimusi automašīnas Mazda vadītāja, iebraucot pretējā joslā, sadūrās ar automašīnu KAMAZ. Sieviete negadījumā guva traumas.

✓ 6. jūlijā Balinavā 1939. gadā dzimusi sieviete, braucot ar mopēdu, ielu krustojumā nepalaida pa galveno ceļu braucošo automašīnu VW. Sadursmes rezultātā mopēda vadītāja guva traumas un tika nogādāta slimnīcā.

✓ 7. jūlijā Ludzas novada Briģu pagastā automašīnas Opel vadītājs, iespējams, nepareizi izvēlēja braukšanas ātruma dēļ nobrauca no ceļa un apgāzās. Negadījumā cieta 1965. gadā dzimis vīrietis. Policija skaidro, kurš negadījuma brīdī atradās pie automašīnas stūres.

✓ 7. jūlijā Riebiņu novada Rušonas pagastā notika sadursme starp automašīnu Ford, kuru vadīja 1997. gadā dzimis jaunietis, un Honda, kuru vadīja 1995. gadā dzimis jaunietis. Pēc avārijas Ford vadītājs ar traumām tika nogādāts slimnīcā.

Cik izmaksā ceļu satiksmes noteikumu neievērošana, ceļojot pa Eiropu

Cik ātri braukt pa autobāni Vācijā, un kurās Eiropas valstīs aizliegts lietot navigācijas sistēmas, kas brīdina par fotoradariem? Vai vērts iegādāties OCTA Zaļo karti? Katrā valstī ir spēkā specifiski, tikai tai raksturīgi Ceļu satiksmes noteikumi, kurus der zināt, ja vēlaties izvairīties no pārpratumiem.

Lai atvālinājām nesabojātu noskaņojumu, If Apdrošināšana eksperti aicina ņemt vērā padomus, kas domāti tiem, kuri ar automašīnu ceļo pa Eiropu.

Gatavojoties tālākam braucienam, par neizbēgamī svarīgu atribūtu ir kļuvusi automašīnas navigācijas sistēma. Dažām no tām ir arī papildu funkcija — brīdināšana par ātruma mērītājiem —, kas daudzās Eiropas valstīs ir nelegāla. Ātruma mērītāju detektoru izmantošana ir aizliegta Šveicē, Lihtenšteinā, Francijā un Vācijā. Sods par šīs prasības neievērošanu ir ap 1500 un vairāk eiro.

Mobilu tālrunu lietošana, braucot pie stūres, ir aizliegta lielā

daļā Eiropas valstu un sods par šādu pārkāpumu svārstās no 40 līdz pat vairākiem simtiem eiro dažādās valstīs. Bargākais sods par mobilu tālrunu lietošanu ir Īrijā, kur noteikts 1000 eiro sods. Savukārt, pieķerot otro reizi par šo pārkāpumu, ir noteikts 2000 eiro sods, kā arī var tikt piemērots reāls cietumsods līdz 3 mēnešiem.

Ceļojot pa Eiropu, neaizmirstiet regulāri paraudzīties atpakaļskata spoguļi, lai jūs nepāsteigtu lielā ātrumā braucošs avārijas dienestu transportlīdzeklis un nenāktos patukšot savu maku. Austrijā, Vācijā, Čehijā, Slovēnijā un Šveicē par policijas, ugunsdzēsēju vai ātrās palīdzības automašīnas nepalāšanu ir naudas sods vairāku simtu eiro apmērā, brīdina If Apdrošināšana Transporta atbildību daļas vadītājs Pāvils Valainis.

Kādā ātrumā drīkst braukt pa autobāni Vācijā?

Vācija ir viens no top 3 populārākajiem vasaras ceļojumu vai darba braucieni galamērķiem. Lieliski ierīkoto Vācijas ātrgaitas

autostrāžu lielākajā daļā ātrums netiek ierobežots, tomēr ir ieteicams braukt ar ātrumu 130 km stundā. Vietumis ir ierobežojumi, tāpēc pievērsiet uzmanību par darbiem vai sliktiem laikapstākļiem brīdinošām ceļazīmēm! Sliktas redzamības apstākļos atļauts braukt ar ātrumu 50 km/h. Vadot dzīvojamo autofurgonu (kemperti) līdz 7500 kg, atļautais ātrums ir 100 km/h. Avārijas apstāšanās zīme ir jānovieto 100 m attālumā no automašīnas.

Apgrīšanās uz autobāna vai uz tā nobrauktuves nav atļauta un sods par šādu pārkāpumu ir 75 eiro. Savukārt par braukšanu vai apgrīšanos nepareizā virzienā uz autobāna paredzētais sods ir 200 eiro, kā arī soda punkti un vadītāja tiesību atņemšana uz vienu mēnesi. Protams, uz autobāna nav atļauta arī auto novietošana un par to paredzēts sods 70 eiro apmērā.

Pāvils Valainis pievērš uzmanību arī tam, ka uz Vācijas autostrādēm ir jāievēro drošs attālums un kārtību uz tām pastāvīgi uzrauga ceļu policija. Plānojot ceļojuma maršrutu, der zināt, ka jūlijā un augustā nedēļas nogalēs kravas automašīnām ar piekabēm

jeb tā saucamajām "fūrēm" pa autobāniem ir aizliegts braukt. Šo noteikumu ignorēšana paredz sodu 75 – 120 eiro apmērā.

OCTA vai Zaļo karti

Latvijā iegādātas OCTA standartīguma polises ir derīgas visās Eiropas ekonomiskās zonas valstīs, t.sk. Šveicē, kā arī Serbijā, Horvātijā un Andorā. Šķērsojot šo valstu robežas ar derīgu OCTA polisi, nav nepieciešams papildus iegādāties Zaļās kartes apdrošināšanas līgumu.

Taču Eiropa ir liela un nebūt ne visas valstis ietilpst Eiropas ekonomiskajā zonā. Piemēram, Zaļā karti ir nepieciešama braucot uz Albāniju, Bosniju un Hercegovinu, Baltkrieviju, Izraēlu, Irānu, Maroku, Moldovu, Maķedoniju, Melnkalni, Krieviju, Tunisiju, Turciju un Ukrainu.

Šajās valstīs Zaļā karti būs jūsu aizsardzība attiecībā uz trešajai personai nodarītajiem zaudējumiem, kas radušies ceļu satiksmes negadījuma rezultātā, jūsu vainas dēļ. Savukārt, ja nu dodaties uz valsti, kura neietilpst ne Eiropas Ekonomikas valsts zonā vai Zaļās kartes sistēmā, ir

nepieciešams iegādāties tās valsts vietējo apdrošināšanas līgumu.

Neatstājiert vērtīgas lietas auto salonā

Atstājot automašīnu citas valsts stāvlaukumā, pārliecinieties, vai salonā nav palikušas jūsu personīgās mantas – tās var izrādīties par vilinošu ēsmu zagļiem. Paturiet prātā, ka transportlīdzekļus ar citas valsts reģistrācijas numuriem vienmēr modri vēro garvadzī.

Praksē ne reizi vien ir bijuši atbildīgi pieteikumi, kad no automašīnas nozagtas visas ceļotāju lietas un zaudējumi saņemti pat vairākus tūkstošus eiro, jo bez apgērbu un pārtikas produktiem nozagti arī dārga filmēšanas tehnika, tālruni un planšetdatori. Savukārt, ja jūs uz automaģistrāles kāds cenšas apturēt un lūdz palīdzību tukšās riepās nomainīt, atcerieties, ka jābūt modriem un jāizvērtē, vai tās nav zagļu izlikto lamatas, brīdina Pāvils Valainis.

D.Bluķe, If Apdrošināšana komunikācijas vadītāja

Nelegālie imigranti no Vjetnamas aizturēti pie Daugavpils

8. jūlijā Daugavpils pārvaldes robezsargi Sventes pagasta tuvumā aizturēja desmit Vjetnamas pilsoņus un četrus viņu pārvadātājus.

Veicot imigrācijas kontroli uz autoceļa Sventes pagasta tuvumā Daugavpils no-

vadā, robezsargi pārbaudei apturēja trīs vieglās automašīnas ar Krievijas reģistrācijas numuriem, kuras vadīja Krievijas pilsoņi. Automašīnās atradās 10 Vjetnamas pilsoņi bez personu apliecinošiem dokumentiem un viena Krievijas pilsonē. Visas 14 personas tika aizturētas un

nogādātas robezsardzes Daugavpils pārvaldes Aizturēto ārzemnieku iznītināšanas centrā tālāko procesuālo darbību veikšanai.

Šogad Latvijā jau aizturēti 124 Vjetnamas pilsoņi – 100 par nelikumīgu "zaļās" robežas šķērsošanu un 24 valsts iekšienē. Kopā Latvijā šogad aizturēti 150 nelegālie

imigranti un 35 viņu pārvadātāji. Salīdzinājumam visā 2014. gadā tika aizturēti 139 nelegālie imigranti un 19 pārvadātāji, informē Valsts robezsardzes Galvenās pārvaldes administratīvās pārvaldes koordinācijas un sabiedrisko attiecību nodaļas galvenā inspektore Jevģenija Pozņaka.

Nozīmēto tiesas sēžu saraksts Preiļu rajona tiesā no 15. līdz 21. jūlijam

Procesa veids	Tiesas sēdes laiks	Prasītājs	Atbildētājs	Būtība	Tiesas sēdes veids	Tiesnesis
Mutvārdu	15. jūlijs		Jānis Pilāns	KL 130.2.d.	Atklāta	A.Stikāne
Mutvārdu	16. jūlijs		Ilmārs Patmalnieks	APK 149-15.p.4.d.	Atklāta	A.Stikāne
Rakstveida	17. jūlijs		Arvids Višķers	KL 191.p.1.d.		A.Stikāne
Rakstveida	20. jūlijs		Konstantīns Šapirovs	KL 177.p.1.d.		A.Stikāne
Mutvārdu	20. jūlijs		Gennady Klimko, Andrejs Makejevs	KL 221-2.p.2.d., KL 221-2.p.2.d.	Atklāta	A.Stikāne
Rakstveida	21. jūlijs	Ramona Vaivode	Andris Vaivods	maza apmēra prasība par uzturēdzekļu piedziņu		I.Beitāne
Mutvārdu	21. jūlijs		Aleksandrs Pilipjonoks, Sergejs Bujanovs, Ainis Golubickis	KL 175.p.3.d., KL 175.p.3.d., KL 253-2.p.1.d., KL 175.p.3.d., KL 175.p.3.d., KL 175.p.3.d., KL 185.p.1.d., KL 180.p.1.d.	Atklāta	A.Stikāne

Informācijas avots www.tiesas.lv.
Sagatavoja T.Elste

SLUDINĀJUMI, LĪDZJŪTĪBA

Pārdod

FORD ESCORT (1994. g. izl., dīzels, 1,8, TA beidzās 17. aprīlī, ceļa nodoklis nomaksāts, jāsametina sliekšņi). T.28148980, 24850209; mikroautobusu LATVIJA (+virsbūve), UAZ 469 (ar oriģinālo piekabi, benzīns/gāze). T.29298736 (Rēzeknē, Brīvības ielā); OPEL CALIBRA (1994. g. izl., TA līdz 20.02.2015., pelēkā krāsā, lietie diski R16, braukusi sievietei, EUR 600, par cenu var vienoties). T.28791090; OPEL OMEGA (sedans), riepas (R18 – 225/40). T.26552273; OPEL VECTRA VAN (1998. g. izl., 2,0 TDI, TA līdz 12.2015.). T.20067328; VW PASSAT VARIANT (1999. g. izl., 1,9, dīzels, TA līdz 03.03.2016., 6-pakāpju ĀK, nomainītas siksnas). T.26894455.

SIA "SENLEJAS" PĒRK liellopus, teļus, jērus. Augstas cenas bioloģiski audzētiem liellopiem. Samaksa tūlītēja. Tālr. 26190124, 26319888, 65322454.

Pērk piena teļus, telītes un bullīšus no 14 dienu vecuma. Zvanīt 26253977, 28686658.

SIA „LATVIJAS GAĻA” iepērk liellopus, aitas, jaunlopus, zirgus. Svāri. Samaksa tūlītēja. Tālr. 28761515.

SIA AIBI iepērk liellopus, jaunlopus, aitas, kazas, zirgus, cūkas. Laba cena. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 26142514, 20238990.

SIA Lauku Miesnieks iepērk mājlopus. Augstas cenas. Samaksa tūlītēja. Svāri. Tālr. 20207132.

IEPĒRK METĀLLŪŽŅUS. Augstas cenas. Strādājam jebkurā laikā. Tālr. 29198531.

Vakars kļuvis bāls,
Tavs ceļš ir bijis tāls,
Bet mājās, Latgalē,
Gaida māte.

Pat ceļos, kas pasauli skaus,
Kāds eņģelis blakus sauks,
Tas zināms ir tikai tev,
Tā tava māte.

Izsakām līdzjūtību Jurim, Intai,
Jānim Jurāniem un pārējiem
piederīgajiem MAMIŅU
smilšu kalniņā izvadot.
Ievas ģimene Liepājā

Izstāde „Sveiciens saulei!”

Šogad, no 11. jūlija līdz 11. augustam Livānos, Latgales mākslas un amatniecības centrā skatāma četru Latgales mākslinieču gleznu izstāde „Sveiciens saulei!”.

Izstādē skatāmas mākslinieču Vēsma Ušpeles, Ilzes Griežānes, Vijas Stupānes un Agras Ritiņas gleznas. Mākslinieču kopīgā radošā sadarbība aizsākusies apmēram 2006. gadā, kad mākslinieces uzsāka kopīgi doties plenēros, lai gleznojot dalītos pieredzē, pārdzīvojumos, atpūstos, smeltos spēku un pārliecību par izvēlēto radošo ceļu nepieciešamību. Ilgstošā kopsadarbība ir apliecinājums gleznotāju personību stiprumam, jo tikai pārliecināti mākslinieki var tik ilgstoši strādāt viens otram līdzās, papildinot viens otru, saglabājot individuālo raksturu, vēl vairāk – to izkopjot un ar katru radošo darbu atrādišanu publiski apliecināt, ka radošais individuālais rokraksts tiek izkopts arvien pilnīgāk.

Mākslinieces apvieno ne tikai kopīgi plenēri un izstādes, bet arī

dzīvesvieta – Latgale, mācības Rēzeknes mākslas un dizaina vidusskolā, bakalaura studijas Latvijas Mākslas akadēmijas Latgales filiālē un, protams, vēlme gleznot.

Sobrīd mākslinieces savu radošo apvienību dēvē – V.I.V.A. – to veido gleznotāju vārdu saīsinājumi, kaut gan, iepazīstot mākslinieces tuvāk un redzot viņu darbus, ir vēlme uzsaukt – “VIVA!”, kas no latīņu valodas tulkojumā nozīmē – “DZĪVI!”. Un tāda ir šīs radošās savienības izpratne par to, ko viņas redz visapkārt un ar mākslinieciskās izteiksmes līdzekļiem pārvērš visu sajūtās, emocijās un pārliecībā.

Izstādē “Sveiciens saulei!” Latgales mākslas un amatniecības centrā ir skatāmas vairāk nekā 20 autorglezņas, kurās attēloti ziedi, dzīvnieki, dabas ainavas, viss tas, kas mums ikvienam ir tik miļš un saprotams.

Visus tos, kurus ir ieinteresējusi izstāde, to varēs apskatīt līdz šī gada 11. augustam Latgales mākslas un amatniecības centra izstāžu zālē, informē LMAC kultūras tūrisma organizatore Inīta Paegle.

● Radošā apvienība „V.I.V.A.” (no kreisās) Agra Ritiņa, Ilze Griežāne, Vēsma Ušpele, Vija Stupāne.

SPORTS

Livānos sagaidīja starptautiska velobrauciena dalībniekus

12. un 13. jūlijā Livānu novadu apmeklēja starptautiska velomaratona dalībnieki no Polijas, Vācijas, Baltkrievijas un Krievijas. No Grodņas cauri Livāniem viņi tālāk devās uz Minsku. Ar sportistiem tikās Livānu novada domes priekšsēdētājs Andris Vaivodis un viņa vietniece Aija Usāne. Sportisti Livānos pavadīja vienu nakti un tika izmitināti jaunatnes iniciatīvu centrā “Kvartāls” (attēlā).

Jāpiesakās Latgales atklātajam čempionātam makšķerēšanā

8. un 9. augustā Rēzeknes upē (Rēzeknē pie sūkņu stacijas) notiks Latgales 2015. gada atklātais čempionāts makšķerēšanā ar plūdiņa makškeri un fideri, lai noteiktu labākos Latgales sportistus, informē sacensību galvenais tiesnesis Andris Kukors. Sacensību pirmā posma pirmā kārtā notiks 8. augustā, sākums pulksten 9.00, otrā posma otrās

kārtas sākums 9. augustā pulksten 9.00.

Sacensībās piedalās komandas, kuru sastāvā ir trīs dalībnieki, kā arī individuāli dalībnieki. Par Latgales čempionu komandu

vērtējumā kļūs komanda, kas divu posmu kopvērtējumā būs ieguvusi mazāko dalībnieku vietu summu.

Sagatavoja L.Kirillova

PASMAIDĪSIM

Pret sevi vajag attiekties ar milestību, pret visu pārējo – ar humoru.

Sarunājas divi ezeļi:

— Eh, kā gribētu, lai sieva mani krāptu..

— Nu kāpēc tā?

— Tad es būtu līdzīgs dīciltīgajam briedim...

— Runā, ka cilvēkam mājas ir tur, kur ir mobilā lādētājs.

— Es gan to nēsāju līdzī.

— Tad tu esi bomzīš.

Bīsties tās kafejnīcas, pie kurās pavārs pusdienas pīppauzē ēd hotdogu no blakus benzīntanka.

— Jūs tik labi izskatāties! Kā saucas jūsu diēta?

— Bezdarbs.

Pirms gada nopirku internetā grāmatu “Kā krāpties internetā?”. Vēl nav atsūtīta.